

Tarnowskie Centrum Kultury

29 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

18-26 kwietnia 2015 FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

Photo / Design Ryszard Horowitz © 2015

Główny Partner TNF / Grupa Azoty

29.

Tarnowska
Nagroda
Filmowa

GRUPA
AZOTY

Główny Partner

W Grupie Azoty nauczyliśmy się przekraczać granice. Dlatego dziś jesteśmy firmą globalną. Ale wciąż jesteśmy firmą z Tarnowa. Nie widzimy w tym żadnej sprzeczności. Nowe wymiary myślenia otwierają się codziennie i wszędzie. Wszędzie, gdzie żyją ludzie o otwartych umysłach. Chcemy być przy tym obecni. Chcemy w tym uczestniczyć. Twórcze myślenie? Znamy się na tym. I właśnie dlatego jesteśmy wciąż gotowi, by się tego uczyć. Codziennie i wszędzie.

grupaazoty.com

Powering Creation

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

29

**TARNOWSKA
NAGRODA
FILMOWA**

18 - 26 kwietnia 2015

Festiwal laureatem nagrody

Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej 2010 r.

w kategorii „Krajowe Wydarzenie Filmowe”

Organizatorem Tarnowskiej Nagrody Filmowej jest
Tarnowskie Centrum Kultury

Dyrektor – Tomasz Kapturkiewicz

Dane teleadresowe:
Tarnowskie Centrum Kultury
Rynek 5, 33-100 Tarnów
tel./faks: +48 14 6 888 888
e-mail: tck@tck.pl

www.tck.pl

Kino Marzenie
ul. Staszica 4, 33-100 Tarnów
tel./faks: +48 14 6 888 885
e-mail: kino@tck.pl

Oficjalna strona internetowa Festiwalu:
www.tarnowskanagrodafilmowa.pl

Dyrektor TNF: Anna Grygiel
Dyrektor artystyczny TNF: Jerzy Armata

Zespół organizacyjny:
Marcin Dąbek
Krystyna Frączek
Mirosława Idler
Artur Janus
Jarosław Kajmowicz
Zbigniew Krużel
Sebastian Szafarz
Maria Wardyń

Sygnal dźwiękowy Festiwalu: Tomasz Stańko (fragm. z filmu F. Zylbera „Pożegnanie z Marią”)
Projekt statuetki „Maszkaron” – Grand Prix Nagroda Jury 27 Tarnowskiej Nagrody Filmowej: Ewa Fleszar
Projekt statuetki „Publika” – Nagroda publiczności: Sławomir Micek
Projekt statuetki „Kamerzysta” – Nagroda Jury młodzieżowego: uczniowie ZSP w Tarnowie
Projekt statuetki „Kogut” – Nagroda Jury dziecięcego: Sławomir Micek
Projekt statuetki „Potęga” – Nagroda za całokształt twórczości: Sławomir Micek
Projekty graficzne, składy: Dorota Bernacka
Redakcja katalogu 29. TNF: Jakub Armata
Plakat artystyczny Festiwalu: Ryszard Horowitz
Projekt i wykonanie czołówki TNF: Eternal Monkeys www.eternalmonkeys.com
Materiały i fotografie wykorzystane w katalogu
pochodzą ze strony www.filmpolski.pl lub zostały udostępnione przez właścicieli praw.

MINISTER
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
prof. Małgorzata Omilanowska

Szanowni Państwo!

Organizatorzy *Tarnowskiej Nagrody Filmowej* po raz kolejny przedkładają festiwalowej publiczności bogatą ofertę programową, adresowaną do widzów w różnym wieku, której podstawę stanowią: konkurs główny oraz konkurs młodego widza. Wybrane do tegorocznego konkursu głównego filmy fabularne z najnowszej produkcji pokazują różnorodność naszej kinematografii – to frekwencyjne i festiwalowe hity, obrazy uznanych twórców, a obok tego kameralne propozycje debiutanckie. Filmy z tego konkursu oceniane są przez profesjonalne jury, o wynikach konkursu młodego widza decyduje jury dziecięco-młodzieżowe. Tak pojmowana aktywność najmłodszej publiczności uczy obcowania z filmem, służąc jednocześnie szeroko pojętej edukacji filmowej.

Tarnowska Nagroda Filmowa promująca dokonania polskiego kina, pokazuje je zarazem w szerszym kontekście. Dzięki temu na festiwalu organizowane są imprezy o charakterze interdyscyplinarnym - obok filmowych projekcji konkursowych i pokazów specjalnych są to wydarzenia z różnych gatunków sztuki związanych z filmem, takich jak koncerty muzyki filmowej, wystawy, warsztaty.

Poza nagrodami dla najlepszych filmów i ich twórców, przyznawana jest również na festiwalu nagroda specjalna za całokształt twórczości – podczas tegorocznej edycji otrzyma ją wybitny scenograf Allan Starski. Z kolei Danuta Szaflarska, laureatka tejże nagrody specjalnej sprzed kilku lat, świętować będzie obchody setnych urodzin, w trakcie których odbędą się między innymi projekcje wybranych filmów z jej udziałem oraz uroczyste spotkanie z jubilatką.

Tarnowska Nagroda Filmowa w przyszłym roku obchodzić będzie 30-lecie istnienia. Życzę organizatorom tej znanej i cenionej imprezy jak najwięcej nowych pomysłów oraz inicjatyw promujących polską sztukę filmową.

Warszawa, 18 kwietnia 2015 r.

29

TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

Szanowni Państwo,

Tarnowska Nagroda Filmowa już po raz 29. oferuje Wam okazję do zapoznania się z najnowszymi polskimi produkcjami. Cieszę się, że wydarzenie, uhonorowane w 2011 roku nagrodą Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, odwiedza coraz więcej widzów. W programie tegorocznego festiwalu znajdzie się szereg imprez o charakterze interdyscyplinarnym oraz konkurs obejmujący dwaście filmów. W tym roku lista tytułów konkursowych wygląda bardzo atrakcyjnie. Znalazły się na niej najciekawsze polskie produkcje ostatnich miesięcy. Filmy, które już podbiły polską widownię, jak „Bogowie” Łukasza Palkowskiego, „Miasto 44” Jana Komasy czy „Disco Polo” Macieja Bochniaka oraz obrazy nagradzane na międzynarodowych festiwalach, jak „BODY/ CIAŁO” Małgorzaty Szumowskiej czy „Kebab i Horoskop” Grzegorza Jaroszuka. Tego-

roczny konkurs to ciekawe zestawienie filmów twórców różnych pokoleń. Cieszę się, że aż pięć z dwunastu tytułów to debiuty.

Program wydarzenia uzupełnią pokazy filmów o muzyce, debaty, wystawy i koncerty. Z radością przyjąłam informację o tym, że jeden dzień festiwalu zostanie poświęcony królowej polskiej sceny

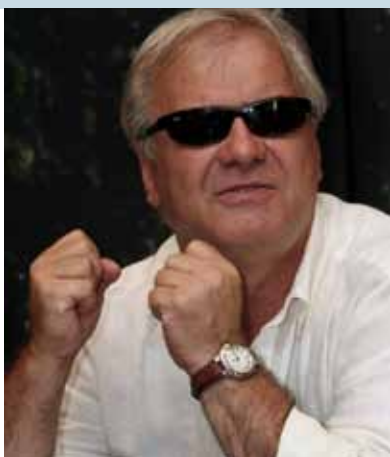
i filmu, Danucie Szaflarskiej, która obchodzi w tym roku swoje 100. urodziny i będzie gościem specjalnym Tarnowskiej Nagrody Filmowej.

Polecam Państwa uwadze również projekcje dodatkowe. Ich wspólnym tematem będą wybitni polscy muzycy, którzy znacząco zaznaczyli się w polskiej muzyce rozrywkowej. Organizatorzy przygotowali również bogatą ofertę dla dzieci.

Wszystkim widzom 29. Tarnowskiej Nagrody Filmowej życzę jak najlepszych wrażeń podczas projekcji festiwalowych oraz inspirujących spotkań z twórcami, a organizatorom i przyjacielom festiwalu wytrwałości i sukcesów w promocji polskiej twórczości filmowej.

Agnieszka Odorowicz

Dyrektor Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej

Tarnowska Nagroda Filmowa to wyjątkowe miejsce na festiwalowej mapie Polski. Jedną z pierwszych imprez otwierających nowy sezon, stanowi jednocześnie podsumowanie rocznego dorobku polskiego kina. W 2015 roku festiwal będzie miał wymiar szczególny - dawno bowiem polska kinematografia nie odniosła tak spektakularnych sukcesów.

Nominacje do Oscara, Oscar dla prezentowanej rok temu w Tarnowie „Idy” w obleganej kategorii: najlepszy film nieanglojęzyczny, szereg nagród na międzynarodowych festiwalach, z Berlinale i Sundance włącznie, to jedna strona sukcesu. Druga, pewnie istotniejsza, wyznaczana jest przez wyniki sprzedaży biletów. Na ponad 40 mln widzów, którzy poszli do kin w 2014, aż 11 mln wybrało filmy polskiej.

Suma szczęśliwych przypadków? Nie. To efekt wytrwałego, stopniowego budowania konkurencyjności i jakości polskiej kinematografii, które było możliwe dzięki uchwalonej w 2005 roku

Ustawie o kinematografii. Dokładnie 10 lat temu środowisko filmowe, w tym zwłaszcza Stowarzyszenie Filmowców Polskich, musiało stoczyć ostrą batalię o nowe, dobre prawo filmowe. Dzisiaj, kiedy polski system wspierania filmu podawany jest jako przykład wzorowej polityki kulturalnej, mało kto pamięta, w jakiej atmosferze powstawała ta Ustawa i jak trudno było doprowadzić do utworzenia Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

Zmiany wymagają czasu. 10 lat wystarczyło, by wzmocnić nadwątloną więź z widownią, by zadbać o wizerunek polskiego kina zarówno na rodzimym, jak i międzynarodowym gruncie, aby mogła się reaktywować i rozwinąć moda na polskie kino. Tym bardziej jestem wdzięczny organizatorom Tarnowskiej Nagrody Filmowej. Oni nasze filmy prezentowali widowni w trudniejszych i lepszych czasach, niezależnie od koniunktury dbali o to, by tarnowska widownia miała kontakt z wybranymi przez nich tytułami z najnowszego dorobku polskiej kinematografii. Prezentując polskie filmy dla młodej widowni, „dochowali się” własnych, oddanych widzów, ludzi świadomie uczestniczących w kulturze filmowej, umiejących filmy oglądać i rozmawiać o nich.

Dyrekcji Tarnowskiej Nagrody Filmowej życzę dalszych sukcesów, a widzom 28. edycji samych udanych projekcji i samych ciekawych spotkań z Twórcami.

Jacek Bromski

Prezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich

Podobno wszystko staje się jasne, kiedy wychodzi się z kina. Jeśli tak, to nie był to film godny uwagi. Kino bowiem to nie tylko słowa i obrazy, to magia. Czysta i nieuchwytna. Piękno filmowego obrazu i jego głęboki sens tkwią w jego złożoności i wielowymiarowości. One stanowią o jego sile i sile jego przekazu.

Rozważania o istocie filmu nie są bezzasadne. Przed nami 29. Tarnowska Nagroda Filmowa – Festiwal Wybranych Polskich Filmów Fabularnych, który niczym magnes przyciąga do Tarnowa najbardziej utytułowanych twórców polskiej kinematografii i liczne grono koneserów dobrego współczesnego filmu. Festiwal, który Grupa Azoty wspiera od wielu lat i który nieustannie znajduje się w kręgu

jej biznesowych zainteresowań. Z jednej strony chcemy i możemy poprzez tę współpracę realizować nasze cele marketingowe i PR-owe, tj. budować wartość naszej marki, z drugiej – jako podmiot związany z historią ziemi tarnowskiej – chcemy zwyczajnie podzielić się swoimi możliwościami i działać na rzecz lokalnej i regionalnej społeczności. Dlatego, doceniając rolę artystycznych wydarzeń w budowaniu kultury wysokiej, Grupa Azoty z przyjemnością współuczestniczy w jednym z największych projektów zorientowanych na popularyzację polskiej sztuki filmowej.

Szanowni Państwo! Przed nami panoptikum reżyserskiej wyobraźni, miraż rzeczywistości zamknięty w niezliczonych kadrach filmu. Przed nami kino niepokoju i nadziei, kino niebanalne i niekomercyjne, ukazujące zarówno małomiasteczkowy klimat, jak również kult drogi... Niech więc tegoroczna droga poprzez kolejne festiwalowe i okolicznościowe projekcje będzie dla Państwa intrygująca i inspirująca do twórczych rozważań i kreatywnych poszukiwań istoty siły filmu i siły tworzenia.

Paweł Jarczewski

Prezes Zarządu Grupy Azoty

O Tarnowskiej Nagrodzie Filmowej można bez przesady powiedzieć, że jest jednym z najlepszych przykładów na to, że przyjemne można łączyć z pożytecznym. Niewątpliwie dla wielu ludzi rola filmowego widza to jedna z najbardziej ulubionych form spędzania wolnego czasu. Gdy na ekranie oglądamy film skłaniający do refleksji nad tym, co w życiu jest najważniejsze, to wypoczynek przed kinowym ekranem staje się jeszcze bardziej interesujący.

Na przestrzeni 29 lat historii Tarnowskiej Nagrody Filmowej o polskim kinie mówiło się różnie, głównie – krytycznie. W ostatnim okresie tendencja ta ulega

wyraźnej zmianie. Polska kinematografia coraz lepiej radzi sobie w świecie, w którym artystyczna twórczość nie jest skrępowana ingerencjami cenzora. Polskie kino nie przystaje już do słynnego dialogu z „Rejsu” Marka Piwowskiego, w którym o polskich produkcjach filmowych mówiło się: „Brak akcji jest. Nuda. Nic się nie dzieje”. Dzisiaj polskie filmy przyciągają do kin w Polsce coraz licznieszą publiczność, a za granicą są często nagradzane i chętnie pokazywane.

Tarnowska Nagroda Filmowa i organizujący ją od lat ludzie dołożyli do tego nowego obrazu rodzimego kina swoją ważną cegiełkę. Nie od dziś wiadomo, że takie wydarzenia jak festiwale są zawsze dobrą okazją do tego, by zwrócić uwagę na polskie propozycje filmowe i zachęcić do ich oglądania. Widoczne efekty popularyzacji naszej twórczości filmowej doceniają nie tylko widzowie, ale i przedstawiciele filmowej branży. Tarnowski festiwal wspiera przecież Polski Instytut Sztuki Filmowej.

Liczne w ostatnich latach symptomy poprawy kondycji polskiego kina pozwalają żywić uzasadnione przekonanie, że tegoroczna 29. edycja TNF dostarczy miłośnikom filmu artystycznej satysfakcji, powodów do wzruszeń i okazji do refleksji.

Roman Ciepiela

Prezydent Tarnowa

29

TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

U progu Jubileuszu...

Święto polskiego filmu już po raz dwudziesty dziewiąty odbędzie się w Tarnowie. Znaczy to dobry czas dla wszystkich miłośników ciekawego kina. Jak pokazują raporty z ostatniego roku - co czwarty bilet w Kinie Marzenie sprzedany był na polską produkcję filmową - a sprzedaliśmy ich łącznie blisko 100 000!

Wiele jest czynników składających się na tak dobre notowania polskiej kinematografii, światowe nagrody i wyjątkową sprzedaż. Wszystkie są ważne. I te na poziomie centralnym jak i te na szczeblu lokalnym. Wiemy, że rola festiwali takich jak Tarnowska Nagroda Filmowa ma swój wielki wkład w rozwój i postrzeganie polskiego filmu - także jako dzieła sztuki a nie tylko tzw. rozrywki.

Dokładamy wszelkich starań by nasz Festiwal rozrastał się i wzbogacał swoją ofertę czyniąc ją jeszcze bardziej atrakcyjną a jednocześnie zachował swój kameralny urok, spokój, rozwagę i własny południowy rytm w Tarnowie.

Przedstawiamy Państwu maksymalnie urozmaicony program. Zachęcamy do udziału w spotkaniach, projekcjach dodatkowych w kinie i w plenerze. Zapraszamy do kina Marzenie, sal wystawowych Tarnowskiego Centrum Kultury, filmowego namiotu na tarnowskim Rynku, w którym zaplanowaliśmy działania edukacyjne, warsztatowe, spotkania z książką, prezentacje video i kino plenerowe wieczorową porą.

Zapraszamy także na wspaniały koncert muzyki filmowej „Seweryn Krajewski – FILMOWO – by Krzysztof Herdzin” połączony tradycyjnie z Galą rozdania nagród 29. Tarnowskiej Nagrody Filmowej.

Twórcom życzymy najlepszych nagród, publiczności wspaniałych przeżyć. Spoglądamy w przyszłośćku 30 Jubileuszowej Tarnowskiej Nagrodzie Filmowej za rok.

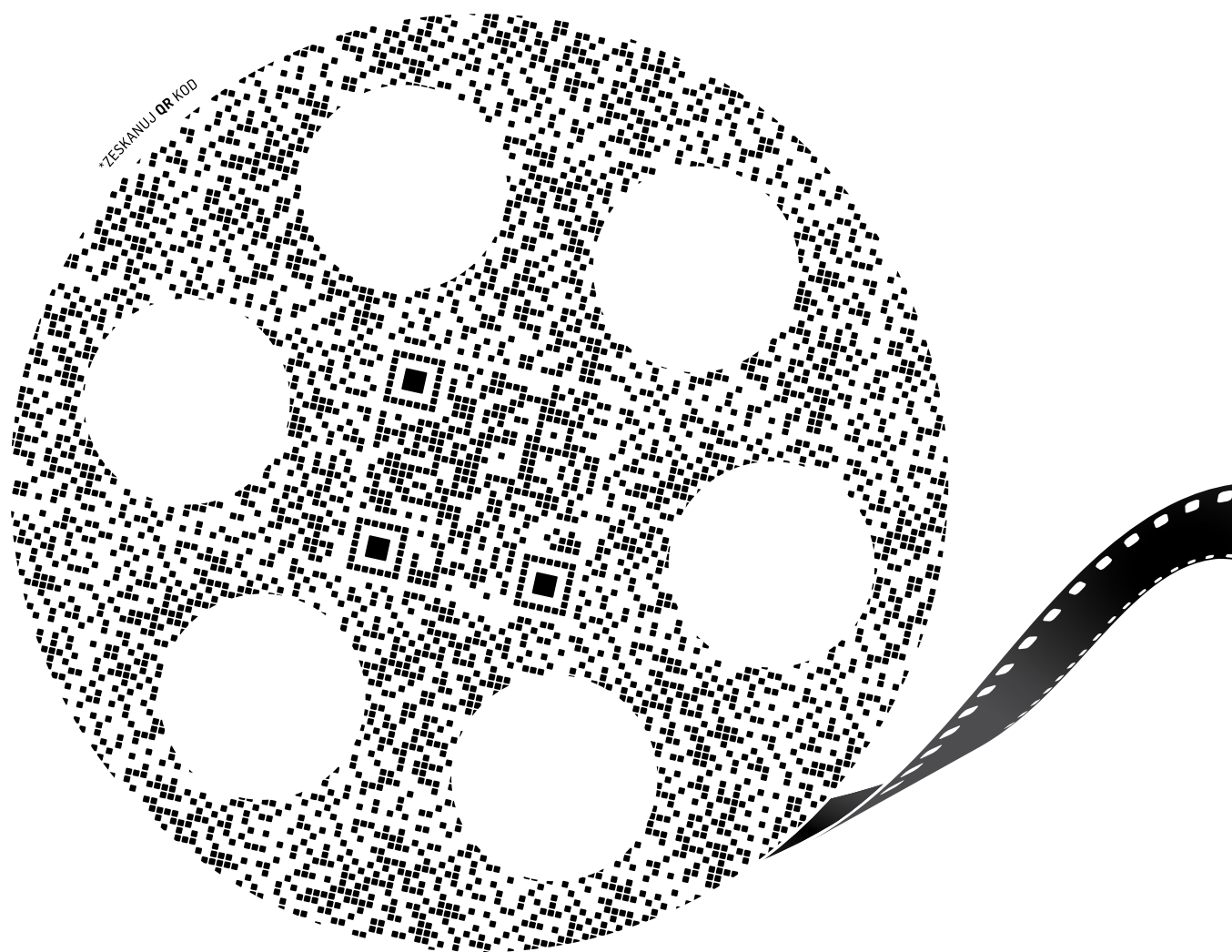
Tomasz Kapturkiewicz

Dyrektor TCK

Anna Grygiel

Dyrektor TNF

10 LAT EMOCJI YEARS OF EMOTIONS

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
POLISH FILM INSTITUTE

*Dziękujemy Wam za **emocje**
na polskich filmach**

WWW.PISF.PL

„Kino jest dla nas najważniejszą ze sztuk” Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Chronimy prawa reżyserów, scenarzystów i innych autorów filmowych
polskich i zagranicznych

JURY 29. TNF

Pierwszym z gremiów jurorskich jest Jury TNF, składające się z przedstawicieli różnych profesji związanych ze sztuką filmową. Jury TNF przyznaje reżyserowi wybranego, a tym samym uznanego za najlepszy film festiwalu, Statuetkę „Maszkaron”.

Dorota Kędzierzawska

- Przewodnicząca Jury, reżyser, scenarzystka

Krzysztof Dębski

- kompozytor, dyrygent, skrzypek, aranżer, producent muzyczny

Barbara Hollender

- krytyk filmowy

Małgorzata Foremniak

- aktorka

Jerzy Kapuściński

- producent, dyrektor Programu 2 TVP

Krystyna Latała

- Pełnomocnik Prezydenta ds. Kultury

Arthur Reinhart

- operator, autor zdjęć

SYLWETKA
PRZEWODNICZĄCEJ
JURY 29. TNF

Dorota Kędzierzawska

Dorota Kędzierzawska - reżyserka filmowa, scenarzystka, montażystka, producentka, absolwentka Wydziału Reżyserii PWSTviT w Łodzi. Autorka filmów dokumentalnych i fabularnych (m.in. Koniec Świata, Diabły Diabły, Wrony, Nic, Jestem, Pora umierać, Jutro będzie lepiej, Inny świat), za które zdobyła wiele nagród i wyróżnień, m.in. Nagroda FIPRESCI za Koniec świata, Specjalna nagroda jury za najlepszą reżyserię podczas FFFF Gdynia '91 za Diabły Diabły, Coup de coeur podczas MFF Cannes '94 za Wrony, Grand Prix na MFF Belfast '94 za Wrony, Orzeł - Polska Nagroda Filmowa '99 w kategorii najlepsza reżyseria za Nic, Grand Prix Filmmusic Biennale - Bonn '99 za Nic, Nagroda dla najlepszego filmu polskiego - Camerimage '05 za Jestem, Złoty Klakier FFFF Gdynia '07 za Pora umierać, Grand Prix IFEMA Malmo '08 za Pora umierać, Grand Prix i Peace Award - Berlinale '11 za Jutro będzie lepiej, Golden Alexander Thessaloniki '11 za Jutro będzie lepiej.

W 2014 roku została uhonorowana Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze - Gloria Artis”.

JURY MŁODZIEŻOWE

Drugim gremium oceniającym filmy jest Jury Młodzieżowe. Tym samym nagroda ta w znaczącym stopniu jest wyrazem gustów i oczekiwań młodego odbiorcy, a jednocześnie wskazaniem tego, czego młode pokolenie oczekuje od twórców polskich filmów. Jury przyznaje nagrodę w postaci Statuetki „Kamerzysta”.

Łukasz Drużkowski
- Zespół Szkół Mechaniczno-Elektrycznych

Jarosław Drwal
- Zespół Szkół Mechaniczno-Elektrycznych

Kamila Iwańska
- Zespół Szkół Plastycznych

Tytus Olszówka
- I Liceum Ogólnokształcące

Magdalena Piątek
- I Liceum Ogólnokształcące

Szymon Sacha
- I Liceum Ogólnokształcące

Emilia Wójcik
- II Liceum Ogólnokształcące

JURY DZIECIĘCE

W przeglądzie Kina Młodego Widza organizowanym już po raz ósmy, dzieci zobaczą zestawy najnowszych bajek zgłoszonych przez wytwórnie filmowe do konkursu. Produkcje oceni Dziecięce Jury, przyznając autorowi najlepszego filmu Statuetkę „Koguta”.

PRZEDSZKOLA:

Szymon Bryg
- Przedszkole Publiczne Nr 21

Aniela Kocik
- Przedszkole Niepubliczne ZNSJ

Natalia Kudrańska
- Oddział Przedszkolny
w Szkole Podstawowej Nr 5

Michał Mazur
- Przedszkole Publiczne Nr 34

Julia Stańczyk
- Przedszkole Publiczne Nr 15

Szymon Zyder
- Przedszkole Publiczne Nr 14
z oddziałem integracyjnym

SZKOŁY PODSTAWOWE:

Michał Gomółka
- Szkoła Podstawowa w Zbylitowskiej Górze

Emilia Górowska
- Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna I Stopnia

Inga Hebda
- Szkoła Podstawowa Nr 9

Oliwia Kowalska
- Szkoła Podstawowa Nr 18

Kinga Sztylek
- Szkoła Podstawowa Integracyjna Nr 11

Nikoła Wrona
- Szkoła Podstawowa Nr 1
w Zespole Szkół Ogólnokształcących Nr 5

29

TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

STATUETKI 29. TNF

MASZKARON

Grand Prix Jury 29. Tarnowskiej
Nagrody Filmowej
proj. Ewa Fleszar

PUBLIKA

Nagroda Publiczności
proj. Sławomir Micek

KOGUT

Nagroda Jury dziecięcego
proj. Sławomir Micek

KAMERZYSTA

Nagroda Jury młodzieżowego
proj. Uczniowie Zespołu Szkół
Plastycznych w Tarnowie

POTĘGA

Nagroda za całokształt twórczości
proj. Sławomir Micek

PROGRAM 29. TNF

FILMY KONKURSOWE

BODY/CIAŁO reż. Małgorzata Szumowska
 BOGOWIE reż. Łukasz Palkowski
 CARTE BLANCHE reż. Jacek Lusiński
 FOTOGRAF reż. Waldemar Krzystek
 JEZIORAK reż. Michał Otłowski
 KEBAB I HOROSKOP reż. Grzegorz Jaroszuk
 MAŁE STŁUCZKI reż. Aleksandra Gowin, Ireneusz Grzyb
 MIASTO 44 reż. Jan Komasa
 OBYWATEL reż. Jerzy Stuhr
 POLSKIE GÓWNO reż. Grzegorz Jankowski
 SERCE, SERDUSZKO reż. Jan Jakub Kolski
 ZIARNO PRAWDY reż. Borys Lankosz

PROJEKCJE SPECJALNE

- Danuta Szaflarska - Pierwsza dama polskiego filmu
 POŻEGNANIE Z MARIĄ reż. Filip Zylber
 MIĘDZY NAMI DOBRZE JEST reż. Grzegorz Jarzyna
 INNY ŚWIAT reż. Dorota Kędzierzawska
 Partnerem Projekcji i koproducentem Filmu
 jest Narodowy Instytut Audiowizualny – wydawca portalu NINATEKA.PL
 - Epilog 29. TNF
 - filmy laureatów
 - Najnowszy film ze scenografią Alana Starskiego -
 Laureata Nagrody za całokształt twórczości
 THE CUT reż. Fatih Akin

 - Filmy o muzyce
 KOMENDA, KOMEDA reż. Natasza Ziółkowska Kurczuk
 SEN O WARSZAWIE reż. Krzysztof Magowski
 WSZYSCY JESTEŚMY ROMANTYCZNI...TADEUSZ NALEPA
 reż. Jan Sosiński
 SIE MACIE LUDZIE reż. Krzysztof Mogowski

 - Pokazy wideoklipów

KONCERTY

- Monika Borzym „My Place” (Inauguracja 29. TNF)
 - Seweryn Krajewski FILMOWO by Krzysztof Herdżin
 (Gala Wręczenia Nagród 29. TNF)
 - Jerz Igor - piosenki dla dzieci i dorosłych

WYSTAWY

- Marek Karewicz: Komeda
 - Maciej Szal: Świadomi/Nieświadomi

IMPREZY TOWARZYSZĄCE

- Spotkania z twórcami filmów
- Warsztaty wideoklipu Yacha Paszkiewicza
- Debaty
- Strefa książki (Org. DOM KSIĄŻKI)
- Polska Światłoczuła

KINO MŁODEGO WIDZA

Bajki konkursowe

Baśnie i bajki polskie:

SERCE Z PIERNIKA reż. Anna Dudek

O DRWALU I DIABLE reż. Jacek Adamczak

KLUSKOWA BRAMA reż. Andrzej Kukuła

Mami Fatale:

ROBOKUCHARZ reż. Łukasz Kacprowicz

SUPERPSINA KONTRA ULTRAPROSIĘ

reż. Szymon Adamski/Łukasz Kacprowicz

WIELKIE MYCIE reż. Marcin Wasilewski/Łukasz Kacprowicz

MAMI NIE MA W DOMU reż. Szymon Adamski/Łukasz Kacprowicz

Paraszyk i Przyjaciele:

LEŚNY TEATR reż. Krzysztof Brzozowski

GRZYBOBRANIE reż. Krzysztof Brzozowski

BURSZTYNOWA WRÓŻKA reż. Krzysztof Brzozowski

Bear Me:

POCZĄTKI reż. Kasia Wilk

PRZYJACIELE reż. Kasia Wilk

PORZĄDKI reż. Kasia Wilk

Namaluj mi bajkę:

TO PEWNA WIADOMOŚĆ! reż. Joanna Jasińska-Koronkiewicz

Żubr Pompik:

DUŻE I MAŁE reż. Wiesław Zięba

KOSMOGONIA reż. Andrzej Piotr Morawski

Projekcje specjalne

- Wędrujące Ale Kino!

DOTYK ŚWIATŁA reż. Chang Jung-Chi

ŚMIERĆ SUPERBOHATERA reż. Ian Fitzgibbon

Spotkania pt. „Są wśród nas”

Imprezy towarzyszące Kina Młodego Widza

- Filmowanki - warsztaty filmowe

Trójka prezentuje:

Fajny film...

od poniedziałku do czwartku o 10.45

Trójkowo, filmowo

w każdą niedzielę o 14.00

Trójka
Polskie Radio

Trójka
Polskie Radio

Trójka
Polskie Radio

Trójka
Polskie Radio

Trójka
Polskie Radio

● trojka.polskieradio.pl

WSZYSTKO CO NAJWAŻNIEJSZE W POLSKIM KINIE

wywiady, raporty
relacje, komentarze

Stowarzyszenie
Filmowców
Polskich

magazyn
FILMOWY

ISSN 2353-6357

PISMO
STOWARZYSZENIA
FILMOWCÓW
POLSKICH

www.sfp.org.pl

FILMY KONKURSOWE

BODY/CIAŁO reż. Małgorzata Szumowska

BOGOWIE reż. Łukasz Palkowski

CARTE BLANCHE reż. Jacek Lusiński

FOTOGRAF reż. Waldemar Krzystek

JEZIORAK reż. Michał Otłowski

KEBAB I HOROSKOP reż. Grzegorz Jaroszuk

MAŁE STŁUCZKI

reż. Aleksandra Gowin, Ireneusz Grzyb

MIASTO 44 reż. Jan Komasa

OBYWATEL reż. Jerzy Stuhr

POLSKIE GÓWNO reż. Grzegorz Jankowski

SERCE, SERDUSZKO reż. Jan Jakub Kolski

ZIARNO PRAWDY reż. Borys Lankosz

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2015
PREMIERA: 6.03.2015
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 90 MIN

REŻYSERIA:
Małgorzata Szumowska
SCENARIUSZ:
Małgorzata Szumowska,
Michał Englert
ZDJĘCIA: Michał Englert
SCENOGRAFIA: Elwira Pluta
MONTAŻ: Jacek Drosio
PRODUCENT: Jacek Drosio,
Małgorzata Szumowska,
Michał Englert
PRODUKCJA:
Nowhere Sp. z o.o.

BODY/CIAŁO

Reżyseria:
Małgorzata Szumowska

Cyniczny prokurator i jego cierpiąca na anoreksję córka próbują, każde na swój sposób, odnaleźć się po tragicznej śmierci najbliższej osoby. Gdy pewnego dnia terapeutka dziewczyny - Anna oznajmia im, że zmarła skontaktowała się z nią z zaświatów i ma dla nich wiadomość, zostają zmuszeni, by zweryfikować swoje poglądy na życie i na śmierć. Nieoczekiwana sytuacja to także szansa na naprawienie wzajemnych stosunków, które od dawna wydają się napięte. Przewrotna, zabawna i oryginalna opowieść o relacji człowieka z ciałem, która przybrać może najróżniejsze oblicza.

OBSADA AKTORSKA:
Janusz Gajos – prokurator
Maja Ostaszewska – Anna
Justyna Suwała –
Olga, córka prokuratora
Ewa Dałkowska
Adam Woronowicz
Tomasz Ziętek
Małgorzata
Hajewska-Krzysztofik
Ewa Kolasińska
Roman Gancarczyk
Władysław Kowalski

MÓWI MAŁGORZATA SZUMOWSKA:

Kiedy sami oglądaliśmy film, bardzo nas śmieszył. Potem jednak okazało się, że nie śmieszy nikogo oprócz nas spośród tych osób, które oglądały go w Polsce. W Berlinie dziennikarze i publika zareagowali chyba nawet lepiej, niż mogliśmy się spodziewać, i śmiali się w tych samych momentach co my. Kamień spadł nam z serca. O to nam chodziło, choć baliśmy się, że nie zostanie to odczytane. („Magazyn Filmowy” 3/2015)

MAŁGORZATA SZUMOWSKA

Urodziła się w 1976 roku w Krakowie. Reżyserka, scenarzystka, producentka filmów fabularnych i dokumentalnych. Absolwentka Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. W 1997 roku zrealizowała etiudę szkolną „Cisza”, która zebrała wiele festiwalowych laurów. Trzy lata później nakręciła swój pełnometrażowy, fabularny debiut, film „Szczęśliwy człowiek”. Kolejne filmy wypracowały oryginalny, niepodrabialny styl doceniany także na dużych, międzynarodowych festiwalach. Jest członkinią Europejskiej Akademii Filmowej.

FILM NAGRODZONY:
MFF w Berlinie -
Srebrny Niedźwiedź za reżyserię

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 10.10.2014
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 121 MIN

REŻYSERIA: Łukasz Palkowski
SCENARIUSZ: Krzysztof Rak
ZDJĘCIA: Piotr Sobociński jr
MUZYKA: Bartosz Chajdecki
SCENOGRAFIA:
Wojciech Żogała
MONTAŻ: Jarosław Barzan
PRODUCENT:
Piotr Woźniak-Starak
PRODUKCJA:
Watchout Productions

BOGOWIE

Reżyseria:
Łukasz Palkowski

Opowieść o buntowniku, który rzucił wyzwanie naturze, władzy i własnym ograniczeniom. To film o pierwszym udanym polskim przeszczepie serca dokonanym przez profesora Zbigniewa Religę w klinice w Zabrze. Droga do niego była jednak wyjątkowo kręta. Dramat nieudanych operacji, walka o każde uderzenie serca, wielkie ambicje i bolesne porażki – tak wyglądała codzienność wybitnego polskiego kardiochirurga. „Bogowie” to opowieść o samotności geniusza, który stanął przeciwko swoim mentorom i rozpoczął rewolucję w polskiej medycynie. Jaką cenę przyszło mu zapłacić za sukces?

OBSADA AKTORSKA:
Tomasz Kot – Zbigniew Religa
Piotr Głowacki – Marian Zembala
Szymon Piotr Warszawski –
Andrzej Bochenek
Magdalena Czerwińska –
Anna Religa, żona Zbigniewa
Cezary Kosiński – Roman Włodarski
Jan Englert – profesor Waław Sitkowski
Władysław Kowalski –
profesor Jan Moll
Zbigniew Zamachowski –
Stanisław Pasyk
Marian Opania –
profesor Jan Nielubowicz
Cezary Kosiński – Roman Włodarski

FILM NAGRODZONY:

FF w Gdyni – Grand Prix, Nagroda za scenariusz, Nagroda za scenografię, Nagroda za charakteryzację, Nagroda za pierwszoplanową rolę męską (Tomasz Kot), Nagroda publiczności, Nagroda dziennikarzy, Nagroda Festiwalu i Przeglądów Filmu Polskiego za Granicą, Nagroda Project London, Gwiazda Gwiazd Elle (Tomasz Kot) FFP w Chicago – „Złote Zęby”, Nagroda publiczności OFSF „Prowincjonalia” we Wrześni – Nagroda Główna, Nagroda za najlepszą rolę męską (Tomasz Kot) Nagroda Stowarzyszenia „Kina Polskie” – Brylantowy Bilet Nagroda Koła Piśmiennictwa Filmowego SFP – Złota Taśma Nagroda PSC – dla Piotra Sobocińskiego jr. PNF Orły – Nagroda za film, Nagroda za reżyserię, Nagroda za scenariusz, Nagroda za główną rolę męską (Tomasz Kot), Nagroda za drugoplanową rolę męską (Piotr Głowacki), Nagroda za zdjęcia, Nagroda publiczności

MÓWI ŁUKASZ PALKOWSKI:

Religa to był prawdziwy rock’n’rollowiec – w szpitalu i w życiu prywatnym. Jak pił, to pił, a jak pracował, to pracował. Był też człowiekiem buntu, który – niezależnie od porażek – parł do założonego celu. Jako reżyser cały czas szukałem jednak jakiegoś haczyka, punktu zaczepienia, na którym mógłbym zawiesić całą historię. A ten pojawił się dopiero, gdy po raz pierwszy pojechałem do ośrodka w Zabrze i na żywo zobaczyłem operację na otwartym sercu.

(„Magazyn Filmowy” 10/2014)

ŁUKASZ PALKOWSKI

Urodził się w 1976 roku w Warszawie. Reżyser filmowy i telewizyjny, scenarzysta. W 2004 roku zrealizował krótkometrażowy film „Nasza ulica”, który oparty był na opowiadaniu Jana Himilbsbacha. Trzy lata później zadebiutował w pełnym metrażu. „Rezerwat” zdobył wiele festiwalowych laurów, w tym Nagrodę za debiut reżyserki na Festiwalu Filmowym w Gdyni. Jego największym sukcesem są „Bogowie”, filmowa biografia Zbigniewa Religi.

29

**TARNOWSKA
NAGRODA
FILMOWA**

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

CARTE BLANCHE

Reżyseria:
Jacek Lusiński

Kacper, uwielbiany przez uczniów nauczyciel historii z lubelskiego liceum, zaczyna stopniowo tracić wzrok. Diagnoza lekarska nie pozostawia złudzeń. Mężczyźnie, z powodu wady genetycznej, grozi trwała ślepotą. Początkowo załamany, ostatecznie postanawia ukryć przed przełożonymi problemy zdrowotne, aby zachować pracę i doprowadzić do matury swoich uczniów. Jedynym powiernikiem tajemnicy nauczyciela zostaje jego najlepszy przyjaciel Wiktor. Kacper, zmagając się z nową sytuacją i nowymi wyzwaniami, nawiązuje bliską przyjaźń z koleżanką z pracy i próbuje pomóc zbuntowanej uczennicy Klarze, która ukrywa swój własny sekret.

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 23.01.2015
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 106 MIN

REŻYSERIA: Jacek Lusiński
SCENARIUSZ: Jacek Lusiński
ZDJĘCIA: Witold Płóciennik
MUZYKA: Paweł Lucewicz
SCENOGRAFIA:
Marek Zawierucha
MONTAŻ: Jarosław Barzan
PRODUCENT: Leszek Bodzak
PRODUKCJA: Aurum Film

OBSADA AKTORSKA:
Andrzej Chyra – Kacper
Urszula Grabowska – Ewa
Arkadiusz Jakubik – Wiktor
Eliza Rycembel – Klara
Tomasz Ziętek – Madejski
Dorota Kolak – dyrektorka
Andrzej Blumenfeld – Florczak
Maria Chwalibóg – matka Kacpra
Wojciech Pszoniak – profesor
Jerzy Rogalski – pan Henio

MÓWI JACEK LUSIŃSKI:

To film o bezradności rozumianej jako stan, który może nas dopaść, ale któremu można się przeciwstawić. Kiedy człowiek zderza się z murem, może się poddać albo musi znaleźć w sobie siłę, żeby przebić się na drugą stronę. Używam metafory, bo każda historia wymaga udramatyzowania. Niektóre życiorysy łatwo przepisuje się na język filmu, inne w ogóle nie są na to podatne. Fabułę zawsze trzeba jednak formalnie skonstruować i sprawić, by miała emocjonalny wydźwięk. (...) Nakręciłem film zainspirowany historią, o której przeczytałem w gazecie i jaką poznałem empirycznie. Inspiracja jest jednak impulsem do stworzenia czegoś nowego. („Magazyn Filmowy” 1/2015)

JACEK LUSIŃSKI:

Urodził się w 1969 roku w Pabianicach. Reżyser, scenarzysta filmów fabularnych i dokumentalnych. Absolwent Realizacji Telewizyjnej na Wydziale Operatorskim i Realizacji Telewizyjnej PWSFTviT w Łodzi. W 2007 roku wraz z Tomaszem Matuszczakiem zrealizował cykl dokumentalny „Wrzesień 1939”. W fabule zadebiutował dwa lata później filmem „Piksele”. „Carte Blanche” to jego druga produkcja.

29

TARNOWSKA
NAGRODA
FILMOWA

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 09.01.2015
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 120 MIN

REŻYSERIA: Waldemar Krzystek
SCENARIUSZ: Waldemar
Krzystek, Krzysztof Kopka
ZDJĘCIA: Arkadiusz Tomiak
MUZYKA: Maciej Zieliński
SCENOGRAFIA:
Dorota Dąbrowska
MONTAŻ: Marek Mulica
PRODUCENT:
Waldemar Krzystek
PRODUKCJA: Kosmos Film

FOTOGRAF

Reżyseria:
Waldemar Krzystek

Na terenie współczesnej Moskwy grasuje nieuchwytny seryjny morderca. Funkcjonariusze nadali mu przydomek „Fotograf”, gdyż przy ciałach swoich ofiar zostawia kartoniki z numerami, stosowane przez ekipy śledcze, kiedy fotografują zwłoki i potencjalne dowody na miejscach zbrodni. Tropcy prowadzą do dawnego garnizonu Armii Radzieckiej w Legnicy i serii dramatycznych wydarzeń, które rozegrały się tam w latach 70. Rosyjska ekipa dochodzeniowa wyrusza do Polski, korzystając na miejscu ze wsparcia oficera lokalnej policji. W jej składzie jest milicjantka Natasza - jedyna osoba, która rozmawiała z mordercą i zdołała przeżyć. Jedyna, która jest w stanie go rozpoznać, gdyby doszło do konfrontacji.

OBSADA AKTORSKA:
Tatiana Arntgolts – Natasza Sinkina
Aleksandr Baluev – Major Lebiadkin
Agata Buzek – Kasia Przybylska
Sonia Bohosiewicz –
Maria Przybylska
Tomasz Kot – Bauman
Andriej Kostash – Kola Sokołow
Elena Babenko – Olga Sokołowa
Dimitrij Uljanov – Kuroczkin
Ilja Zmiejew – Ojciec Nataszy
Wojciech Solarz – Reporter

MÓWI WALDEMAR KRZYSZEK:

Sposób opowiadania fabuły jest dostosowany do wymagań gatunku: kryminału, thrillera, ale uwzględnia też podjętą przeze mnie próbę poszerzenia ram gatunkowych, bo... tego wymagał cel nadrzędny. Pracując z Krzysztofem Kopką nad scenariuszem, nie poszliśmy w kierunku filmu, którego wartość sprowadzałaby się tylko do zbudowanej, nawet najbardziej inteligentnie intrygi sensacyjnej. (...) Wykorzystaliśmy formułę gatunku do prześwietlenia problemu prawdy. (...) Pytanie: „Gdzie leży prawda?” nabiera specyficznego wydźwięku, kiedy opowiadamy o Związku Radzieckim. („Magazyn Filmowy” nr 1/2015)

WALDEMAR KRZYSZEK

Urodził się w 1953 roku w Swobnicy. Reżyser, scenarzysta filmowy i telewizyjny. Absolwent Filologii Polskiej na Uniwersytecie Wrocławskim oraz Reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Debiutował w połowie lat 80. W 1992 roku za film „Zwolnieni z życia” doceniony został na festiwalu w San Sebastian. Największym sukcesem okazała się jednak „Mała Moskwa”, która przyniosła mu najważniejsze laury w Gdyni.

FILM NAGRODZONY:

FF w Gdyni – Nagroda za drugoplanową rolę kobiecą (Elena Babenko), Nagroda Jury Młodzieżowego

JEZIORAK

Reżyseria:
Michał Orłowski

Policjanci z prowincjonalnej komendy likwidują leśną bimbrownię. W tym samym czasie znalezione zostaje ciało młodej dziewczyny. Obie sprawy trafiają do podkomisarz Izzy Dereń, policjantki w zaawansowanej ciąży. Napięcie potęguje fakt zaginięcia dwóch funkcjonariuszy, którzy od kilku dni nie dają znaku życia. Co więcej, jeden z nich jest życiowym partnerem bohaterki. Misternie zaplanowana intryga kryminalna przeplata się z osobistym dramatem kobiety, która postawiona zostaje pod ścianą. W tej zmoiwie milczenia liczyć może jedynie na młodszego kolegę, aspiranta Marca.

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 17.10.2014
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 94 MIN

REŻYSERIA: Michał Orłowski
SCENARIUSZ: Michał Orłowski
ZDJĘCIA: Łukasz Gutt
MUZYKA: Cezary Skubiszewski
SCENOGRAFIA: Małgorzata Grabowska-Kozera
MONTAŻ: Agnieszka Glińska
PRODUCENT:
Włodzimierz Niderhaus
PRODUKCJA: Wytwórnia Filmów Dokumentalnych i Fabularnych (Warszawa)

OBSADA AKTORSKA:
Jowita Budnik – podkomisarz Iza Dereń
Sebastian Fabijański – aspirant Wojciech Marzec
Mariusz Bonaszewski – komendant Wolski
Michał Żurawski – Vogt
Łukasz Simlat – Wilhelm Bryl
Agata Buzek – Wilhelmina
Maria Chwalibóg – Felicja Dereń
Stanisław Brudny – ksiądz Zaremba
Krzysztof Franieczonek – Henryk Jakubczyk
Przemysław Bluszcz – Paweł Bączak

MÓWI MICHAŁ OTŁOWSKI

Kiedy podjąłem decyzję, żeby opowiedzieć tę historię zgodnie z regułami gatunku, pojawiła się kolejna pokusa. Poprzednie teksty, które napisałem, były osadzone w męskim świecie. Pomyślałem więc, że może czas zmienić perspektywę, wymóc od siebie, jako autora, trochę więcej. Tym właśnie była próba spojrzenia na świat oczami bohaterki.

(„Magazyn Filmowy” 10/2014)

MICHAŁ OTŁOWSKI

Urodził się w 1975 roku. Reżyser, scenarzysta, producent. Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTViT w Łodzi. Doświadczenie zbierał w telewizji, pracując m.in. przez długi czas przy „Magazynie kryminalnym 997”. Realizował filmy krótko- i średniometrażowe. „Jeziorak” jest jego pełnometrażowym debiutem.

FILM NAGRODZONY:

KFDF „Młodzi i Film” -

Nagroda za scenariusz,

Nagroda za muzykę

FF w Gdyni -

Nagroda za debiut aktorski

(dla Sebastiana Fabijańskiego),

Kryształowa Gwiazda Elle (Jowita Budnik)

OFSF „Prowincjonalia”

we Wrześni -

Nagroda za najlepszą rolę kobiecą

(dla Jowity Budnik)

KEBAB I HOROSKOP

Reżyseria:
Grzegorz Jaroszuk

Właściciel sklepu z dywanami postanawia ratować upadający biznes i zatrudnić specjalistów od marketingu. Pech sprawia, że zamiast fachowców, na ogłoszenie odpowiada para oszustów o pseudonimach Kebab i Horoskop. Ich przybycie i wdrożony na poczekaniu „program naprawczy” odmienia życie firmy i jej pracowników, dając początek serii nieprzewidzianych zdarzeń, w których główne role odegrają: nieśmiała kasjerka dzieląca mieszkanie z neurotyczną matką, poszukująca miłości w internecie księgowa, zgryźliwy portier i nieobliczalny elektryk, który najbardziej na świecie boi się... wysokiego napięcia. W tym kalejdoskopie osobowości gotowi na wszystko naciągacze szybko przekonają się, że życie potrafi być równie skomplikowane, jak wzór na najdroższym, arabskim dywanie.

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 13.02.2015
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 72 MIN

REŻYSERIA: Grzegorz Jaroszuk
SCENARIUSZ: Grzegorz Jaroszuk
ZDJĘCIA: John Magnus Borge
MUZYKA: Wojciech Mazolewski
SCENOGRAFIA:
Katarzyna Filimoniuk
MONTAŻ: Aleksandra Gowin
PRODUCENT:
Agnieszka Kurzydło
PRODUKCJA: Mental Disorder 4

OBSADA AKTORSKA:
Bartłomiej Topa – „Kebab”
Piotr Żurawski – „Horoskop”
Barbara Kurzaj – kasjerka
Tomasz Schuchardt – dawny kibic
Justyna Wasilewska – stażystka
Dorota Kolak – matka stażystki
Marek Kalita – miłość matki stażystki
Janusz Michałowski – „Kortazar”
Andrzej Zieliński – szef
Matej Bobrik – facet z brzuchem

MÓWI GRZEGORZ JAROSZUK:

Chciałem zrobić film, który w jak najpełniejszy sposób oddawał będzie to, co mnie aktualnie interesuje. Zależało mi na tym, by był to film, który będzie mnie w pełni satysfakcjonował. Myśląc o widzu, myślałem raczej o ludziach podobnych do mnie samego. To właśnie taki widz siedział u mnie w głowie. Z pewnością wierzę w inteligentnego widza, bo jasno trzeba powiedzieć, że to nie jest film dla wszystkich. Ale takie też było założenie. Chciałem zrobić film dla kogoś, z kim mógłbym się dogadać w rzeczywistości i z którym miałbym wiele wspólnych tematów.
(„Magazyn Filmowy” nr 2/2015)

GRZEGORZ JAROSZUK:

Urodził się w 1983 roku w Warszawie. Reżyser i scenarzysta. Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Jego szkolna etiuda z 2011 roku „Opowieści z chłodni” zdobyła kilkadziesiąt festiwalowych nagród i wyświetlana była nawet na Sundance Film Festival. „Kebab i horoskop”, który jest rozwinięciem tamtych zainteresowań to jego pełnometrażowy debiut.

FILM NAGRODZONY:

FF w Gdyni – Nagroda Sieci Kin Studyjnych i Lokalnych, Don Kichot - Nagroda Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych
Raindance FF w Londynie – Nagroda za najlepszy debiut pełnometrażowy

29

TARNOWSKA
NAGRODA
FILMOWA

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

MAŁE STŁUCZKI

Reżyseria:

Aleksandra Gowin, Ireneusz Grzyb

Dwie przyjaciółki zarabiają na życie, likwidując mieszkania po zmarłych niedawno osobach. Część sprzętów i bibelotów, które tam znajdują, sprzedają na pchlim targu. Kiedy spotykają Piotra pracującego w fabryce pudełek, między bohaterami rozpoczyna się dziwna gra. „Małe stłuczki” to film o przypadkowym spotkaniu ludzi, którzy z różnych powodów nie lubią wyznaczonych szlaków i przetartych ścieżek. Każdy z nich dąży do szczęścia, ale co ważne na własnych, a nie podyktowanych przez innych warunkach. O ile większość filmów mówi o tym, co zrobić, żeby znaleźć miłość, ten raczej koncentruje się na tym, jak się przed nią obronić.

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 5.09.2014
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 82 MIN

REŻYSERIA: Aleksandra Gowin,
Ireneusz Grzyb
SCENARIUSZ: Ireneusz Grzyb
ZDJĘCIA: Ita Zbronic-Zajt
MUZYKA: Enchanted Hunters
SCENOGRAFIA: Dorota Borkowska,
Katarzyna Gołaszewska
MONTAŻ: Aleksandra Gowin,
Ireneusz Grzyb
PRODUCENT: Agnieszka
Dziedzic, Jakub Burakiewicz
PRODUKCJA: Koi Studio

OBSADA AKTORSKA:
Helena Sujecka – Asia
Agnieszka Pawełek – Kasia
Szymon Czacki – Piotr
Maria Maj – pani Michałowska
Katarzyna Bargiełowska –
mama Piotra
Ilona Bartosińska – pani domu
Agnieszka Matysiak – mama Asi
Justyna Wasilewska –
dziewczyna z psem
Agnieszka Dulęba-Kasza –
gadatliwa pracownica
Joanna Kozera – Gosia w pizzerii

MÓWIĄ ALEKSANDRA GOWIN I IRENEUSZ GRZYB:

Nasi bohaterowie pragną po prostu być szczęśliwi i wolni. Pewnych rzeczy nie chcą robić, ale ich otoczenie narzuca im jakieś modele zachowań, konwenanse. Dlatego się od niego oddalają, nie chcą się w to włączać. (...) Chcieliśmy sportretować kilka osób, które mają pragnienie, by nie iść z prądem, nie ulegać najróżniejszym presjom wywieranym przez społeczeństwo, rodzinę, kulturę. Tak naprawdę to film o ludziach, którzy nas otaczają.

(„Magazyn Filmowy” nr 9/2014)

ALEKSANDRA GOWIN I IRENEUSZ GRZYB:

Ona pochodzi z Żywca, on z Łodzi. Oboje są absolwentami montażu filmowego na Wydziale Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej PWSFTviT w Łodzi. Mają duże doświadczenie w pracy montażowej, ale zajmują się też reżyserią i scenariopisarstwem. Zadebiutowali w 2009 roku filmem „Druciki”. „Małe stłuczki” to ich drugi wspólny projekt.

FILM NAGRODZONY::

KDFD „Młodzi i Film” –
Nagroda za zdjęcia, Nagroda dziennikarzy,
Nagroda jury młodzieżowego
MFF w Giffoni – Nagroda Specjalna
MFF w Neapolu – Grand Prix
(konkurs Europa Mediterraneo),
Nagroda Augustus Color,
Nagroda Stowarzyszenia Asit News
FNC w Espinho – Wyróżnienie
FKE „Cinergia” – Nagroda dla najlep-
szego debiutu polskiego

29

**TARNOWSKA
NAGRODA
FILMOWA**

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 19.09.2014
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 122 MIN

REŻYSERIA: Jan Komasa
SCENARIUSZ: Jan Komasa
ZDJĘCIA: Marian Prokop
MUZYKA:
Antoni Komasa-Łazarkiewicz
SCENOGRAFIA: Grzegorz
Piątkowski, Marek Warszawski
MONTAŻ: Michał Czarnecki
PRODUCENT: Michał Kwieciński
PRODUKCJA: Akson Studio

MIASTO 44

Reżyseria:
Jan Komasa

Warszawa, rok 1944. Opowieść o młodych Polakach, którym przyszło wchodzić w dorosłość w okrutnych realiach okupacji. Mimo tego są oni pełni życia, werwy i wigoru. Starają się żyć tak, jakby każdy dzień miał okazać się tym ostatnim. Nie wynika to jednak z nadmiernej brawury czy młodzieńczej lekkomyślności. Ich postawa zdeterminowana jest raczej tym, co dzieje się dookoła nich. W rzeczywistości, która ogarnięta jest wojenną pożogą, śmierć bowiem grozi na każdym kroku, a za patriotyzm być może zapłacić będzie trzeba najwyższą cenę.

OBSADA AKTORSKA:
Józef Pawłowski – Stefan Zawadzki
Zofia Wichłacz – Alicja „Biedronka”
Anna Próchniak – Kama
Antoni Królikowski –
Władek „Beksa”
Maurycy Popiel – „Góral”
Filip Gurłacz – „Rogal”
Michał Mikołajczak – Aleksander
Karolina Staniec – Beata
Jaśmina Polak – Ewa
Tomasz Schuchardt –
porucznik „Kobra”

MÓWI JAN KOMASA:

Zależało mi na tym, żeby tę opowieść wpuścić w konwencję i nie udawać, że to jest realistyczne. Te zwolnienia akcji, lecące filizanki czy portret matki z dagerotypu, który zamienia się w obraz realnej osoby, mają na celu powiedzenie, że to nie będzie klasyczny film wojenny, tylko moje wrażenie na ten temat. W pewnym momencie kamera przestaje być realistyczna, zostaje uwolniona głowica steadicamu, a aktorzy patrzą wprost w obiektyw. Inspirowałem się filmem „Idź i patrz”, bo to dla mnie jest wspaniałe kino. Jeszcze „Czas Apokalipsy”, „Pianista” i „Kanał” – to filmy, na których się opierałem. („Magazyn Filmowy” nr 9/2014)

JAN KOMASA

Urodził się w 1981 roku w Poznaniu. Pochodzi z artystycznej rodziny. Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Uwagę krytyki zwrócił w 2005 roku, realizując jedną z nowel w filmie „Oda do radości”. Jego samodzielny pełnometrażowy debiut „Sala samobójców” okazał się dużym sukcesem artystycznym i frekwencyjnym. Do realizacji filmu o Powstaniu Warszawskim przygotowywał się kilka lat. Jest laureatem wielu nagród, m.in. Paszportu „Polityki”.

FILM NAGRODZONY::

FF w Gdyni – Nagroda za pierwszoplanową rolę kobiecą (Zofia Wichłacz), Nagroda za debiut aktorski (Sebastian Fabijański), Nagroda za dźwięk, Nagroda za efekty specjalne, Złote Kociaki, Wschodząca Gwiazda Elle (Anna Próchniak)
FFP w Chicago – Nagroda publiczności
Nagroda Stowarzyszenia „Kina Polskie” – Diamentowy Bilet
Nagroda Koła Piśmiennictwa Filmowego SFP – Wyróżnienie
PNF Orły – Odkrycie roku (Zofia Wichłacz), Nagroda za scenografię, Nagroda za kostiumy, Nagroda za montaż

29

TARNOWSKA
NAGRODA
FILMOWA

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 7.11.2014
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 108 MIN

REŻYSERIA: Jerzy Stuhr
SCENARIUSZ: Jerzy Stuhr
ZDJĘCIA: Paweł Edelman
MUZYKA: Adrian Konarski
SCENOGRAFIA:
Monika Sajko-Gradowska
MONTAŻ: Milenia Fiedler
Producent: Piotr Dziecioł,
Jerzy Stuhr
PRODUKCJA: Opus Film

OBYWATEL

Reżyseria:
Jerzy Stuhr

Jan Bratek to prostaczek boży, który gdziekolwiek się pojawi, ściąga na siebie lawinę niespodziewanych zdarzeń. Niczym Forrest Gump, bierze udział w najważniejszych wydarzeniach swojej epoki. Ma wielkie szczęście, a może raczej... pecha, że zawsze znajduje się w miejscach, gdzie historia zmienia swój bieg. Bohater filmu Stuhra z powodzeniem mógłby być kuzynem Jana Piszczyka z „Zezowatego szczęścia”. Podobnie jak on, niemal zawsze znajduje się w nieodpowiednim miejscu w nieodpowiednim czasie. I kiedy chce dobrze, możemy być pewni, że wyjdzie dokładnie odwrotnie, niezależnie od ustroju.

OBSADA AKTORSKA:
Jerzy Stuhr – Jan Bratek
Maciej Stuhr –
Jan Bratek w młodości
Janusz Gajos – on sam
Dorota Stalińska – pani poseł
Jerzy Fedorowicz – pan poseł
Aleksander Krom –
Jan Bratek w dzieciństwie
Barbara Horawianka –
matka Jana
Magdalena Boczarska –
matka Jana w młodości
Sonia Bohosiewicz –
Renata Zgółka-Bratek
Violetta Arlak – Kazia

MÓWI JERZY STUHR:

I nagle powolutku zaczęła we mnie kiełkować myśl, że przecież miałem dość ciekawe życie. Nie licząc ekstremalnych przypadków tragicznych – Serbia, Chorwacja czy Hiszpania po Franco – to chyba jesteśmy w czołówce krajów, gdzie się tyle działo w mojej generacji. I tak dojrzywałem do tego, że może by tak opowiedzieć los mojego pokolenia. To była pierwsza myśl. Ciekawe życie mojego pokolenia. Ale jak je opisać? Przecież całego się nie da, tak rok po roku. I nie byłoby to zbyt ciekawe. Może więc jakieś fundamentalne, przełomowe momenty, nawet nie precyzyjne daty, ale okresy, które zaważyły.

(„Magazyn Filmowy” 11/2014)

JERZY STUHR

Urodził się w 1948 roku w Krakowie. Aktor, reżyser, scenarzysta filmowy i teatralny, pedagog. Ukończył polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim i kierunek aktorski w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie. Aktorska twarz kina moralnego niepokoju, ale też odtwórca ról w kultowych polskich komediach. Od 1994 roku i debiutanckiego „Spisu cudzołożnic” zajmuje się także reżyserią. Dwukrotnie był rektorem PWST w Krakowie. Od 1998 roku jest członkiem Europejskiej Akademii Filmowej.

FILM NAGRODZONY:

FF w Gdyni - Nagroda Specjalna Jury,
„Złoty Kangur” (nagroda australijskich dystrybutorów)

FFP w Chicago –
Nagroda dla najlepszej komedii
Nagroda Stowarzyszenia
„Kina Polskie” – Srebrny Bilet

POLSKIE GÓWNO

Reżyseria:
Grzegorz Jankowski

Wizyta komornika zazwyczaj nie wróży niczego dobrego. I gdyby Jerzy Bydgoszcz trafił na typowego urzędnika, pewnie do dzisiaj spłacałby raty. Ale kiedy komornik proponuje muzykowi wskrzeszenie bandu, nagranie płyty i trasę koncertową, Bydgoszcz od razu zaczyna zbierać starą ekipę. Mimo że perkusista rzadko bywa przytomny, bus zespołu powinien dawno wylądować na szrocie, a fanclub grupy liczy jednego słuchacza, Tranzystory dają radę. Zjeżdżają cały kraj, grając koncerty w dziwnych miejscach i coraz dalej przesuując granicę ostrej imprezy. „Polskie gówno” to zwierciadło tego, jak wygląda polski przemysł muzyczny od zalepsza.

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 6.02.2015
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 93 MIN

REŻYSERIA: Grzegorz Jankowski
SCENARIUSZ: Tymon Tymański
ZDJĘCIA: Tomasz Madejski
MUZYKA: Tymon Tymański,
Robert Brylewski,
Arkadiusz Kraśniewski
SCENOGRAFIA:
Mirośław Gołędzinowski
MONTAŻ: Agnieszka Glińska
PRODUCENT:
Dariusz Pietrykowski
PRODUKCJA: Film It

OBSADA AKTORSKA:
Tymon Tymański – Jerzy Bydgoszcz
Robert Brylewski – Stan Gudeyko
Filip Gałązka – Zbigniew Gruz
Grzegorz Halama – Czesław Skandal
Arkadiusz Jakubik – Dudek Meissner
Sonia Bohosiewicz – Giga
Marian Dziędziel – Jerzy Bydgoszcz sr
Mikołaj Lizut – Zoltar
Jan Peszek – Roman Bloom
Leszek Możdżer –
lokaj Romana Blooma

MÓWI GRZEGORZ JANKOWSKI:

Nie lubię określenia „kino niezależne”, które często w Polsce utożsamiane jest z kinem amatorskim. Dla mnie kino niezależne jest robione profesjonalnymi środkami, potrafi eksperymentować, opowiada inaczej, ryzykuje. I ma wsparcie ludzi, którzy idą wspólnie z tobą. Mieliśmy z Tymonem takich ludzi obok siebie i dlatego zrobiliśmy taki film. Praca nad nim utwierdziła mnie w przekonaniu, że trzeba iść za instynktem i autentycznością. Nawet kosztem zmiany scenariusza, zmiany sytuacji, przearanżowania sceny. W tym filmie mogłem sobie na to pozwolić. Chęć pójścia za prawdą i naturalnością w ukazaniu człowieka wyniosłem z dokumentu. To było dla mnie najważniejsze.

(„Magazyn Filmowy” nr 2/2015)

GRZEGORZ JANKOWSKI:

Urodził się w Warszawie. Reżyser, scenarzysta filmowy i telewizyjny. Absolwent Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Andrzeja Wajdy. Współtwórca programów kulturalnych w Telewizji Polskiej, takich jak „Łossskot”, „Po godzinach” czy „Pegaz”. Na swoim koncie ma realizację filmów dokumentalnych oraz teledysków. Pomysłodawca i współscenarzysta „Chrztu” w reżyserii Marcina Wrony. „Polskie gówno” to jego debiut w pełnometrażowej fabule.

FILM NAGRODZONY:

FF w Gdyni –
Nagroda publiczności
(konkurs „Inne Spojrzenie”)

SERCE, SERDUSZKO

Reżyseria:
Jan Jakub Kolski

Maszeńka marzy o karierze primabaleriny. Pewnego dnia ucieka z domu dziecka, a w ślad za nią rusza Kordula, jej ekscentryczna opiekunka i miłośniczka tatuaży. Razem przemierzają całą Polskę od Bieszczad aż do Gdańska, by zdążyć na egzamin do szkoły baletowej. Ścigane listem gończym przez policję napotyka ją na swojej drodze mnóstwo dziwnych postaci, które pomagają dziewczynce spełnić marzenia. Maszeńki szuka też jej ojciec, który musi na nowo odnaleźć drogę do serca córki i odmienić swoje życie.

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 21.11.2014
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 110 MIN

REŻYSERIA: Jan Jakub Kolski
SCENARIUSZ: Jan Jakub Kolski
ZDJĘCIA: Piotr Lenar
MUZYKA: Dariusz Górniok
SCENOGRAFIA: Joanna Macha
MONTAŻ: Piotr Kolski
PRODUCENT:
Wiesław Łysakowski
PRODUKCJA:
Studio Filmowe Tramway

OBSADA AKTORSKA:
Maria Blandzi – Maszeńka
Julia Kijowska – Kordula
Marcin Dorociński –
Mirek, ojciec Maszeńki
Gabriela Muskała – Basieńka
Borys Szyk – ksiądz Pietryga
Maja Komorowska –
madame Lisiecka
Franciszek Pieczka – Droselmajer
Lidia Bogaczówna – dyrektorka
Wiesław Cichy – sierżant Major
Milena Lisiecka – kucharka

MÓWI JAN JAKUB KOLSKI:

„Serce, Serduszko” jest projektem świetlistym, jasnym, nasyconym ciepłem i poczuciem humoru. Wierzę, że na ten film przyjdzie do kina cała rodzina: dziadkowie, rodzice, dzieci. Lubię przemawiać z ekranu przez bohaterów dziecięcych – bez minoderii i puszczenia oka, bo to się nie oplaci. Dziecko z filmu przemówi do dziecka w kinie tylko wtedy, kiedy głos z ekranu zabrzmiał szczerze i naturalnie. To pewne.

(www.serce-serduszko.pl)

JAN JAKUB KOLSKI

Urodził się w 1956 roku we Wrocławiu. Reżyser, scenarzysta, operator oraz pisarz. W latach 1977-81 pracował w Ośrodku TVP Wrocław jako operator. Zaczynał od kina dokumentalnego, a w fabule zadebiutował w 1990 roku filmem „Pogrzeb kartofla”. W swoich filmach wypracował charakterystyczny, autorski styl. Wielokrotnie nagradzany na festiwalach w Polsce i na świecie. Członek Polskiej Akademii Filmowej i Europejskiej Akademii Filmowej.

FILM NAGRODZONY:

FFP w Chicago –

Nagroda krytyków chicagowskich

OFSF „Prowincjalia”

we Wrześni –

Nagroda za największe odkrycie festiwalu

(Maria Blandzi)

29

**TARNOWSKA
NAGRODA
FILMOWA**

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

ZIARNO PRAWDY

Reżyseria:
Borys Lankosz

Adaptacja bestsellerowej powieści Zygmunta Miłoszewskiego. W Sandomierzu zostaje popełniona straszliwa zbrodnia. Ciało zamordowanej kobiety, powszechnie lubianej działaczki społecznej, zostaje podrzucone nagie w miejscu publicznym. Sposób, w jaki pozbawiono ją życia, przywodzi na myśl mord rytualny. Lokalni stróże prawa pod wodzą niedawnego gwiazdora stołecznej prokuratury, Teodora Szackiego, będą musieli nie tylko rozwiązać zagadkę kryminalną, ale także stawić czoło rozhisteryzowanej opinii publicznej. Mroczny kryminał z trudną relacją polsko-żydowską w tle.

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2015
PREMIERA: 30.01.2015
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 110 MIN

REŻYSERIA: Borys Lankosz
SCENARIUSZ: Borys Lankosz,
Zygmunt Miłoszewski
ZDJĘCIA: Łukasz Bielan
MUZYKA: Abel Korzeniowski
SCENOGRAFIA: Magdalena
Dipont, Robert Czesak
MONTAŻ: Wojciech Anuszczyk
PRODUCENT: Anna Drozd
PRODUKCJA: Studio Rewers

OBSADA AKTORSKA:
Robert Więckiewicz –
prokurator Teodor Szacki
Jerzy Trela – Leon Wilczur
Magdalena Walach –
prokurator Barbara Sobieraj
Aleksandra Hamkało – Klara
Krzysztof Pieczyński –
Grzegorz Budnik
Andrzej Zieliński – Jerzy Szyller
Modest Ruciński – Roman Myszyński
Zohar Strauss – rabin Zygmunt
Joanna Sydor – Elżbieta Budnik
Andrzej Konopka –
policjant Marszałek

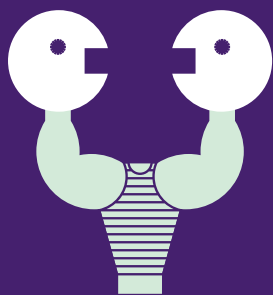
MÓWI BORYS LANKOSZ:

Podejrzewam, że Ziarno prawdy wywoła kontrowersje, ale moją intencją nie było wbicie kija w mrowisko. Gatunek stwarza względnie bezpieczną przestrzeń, w której ludzie nie będą chcieli skakać sobie do gardeł. W życiu nie widziałem tak rozpolitykowanego narodu jak Polacy. I takiego poziomu agresji, jaki jest tu w tej chwili. („Magazyn Filmowy” 1/2015)

BORYS LANKOSZ

Urodził się w 1973 roku w Krakowie. Reżyser, scenarzysta filmów dokumentalnych i fabularnych. W 1999 roku ukończył Wydział Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Pierwsze dokumenty przyniosły mu festiwalowe laury, ale prawdziwym przełomem okazał się fabularny debiut „Rewers” z 2009 roku, który zebrał wszystkie najważniejsze nagrody w kraju, ale doceniony też dostał na festiwalach międzynarodowych. „Ziarno prawdy” to jego druga pełnometrażowa fabuła.

OBEJRZYJ

polskie filmy fabularne, dokumentalne
i animowane, które znajdują się w
Twojej szkole w pakiecie DVD
Filmoteki Szkolnej lub
przez Internet na stronie
www.filmotekaszkolna.pl

DOŁĄCZ DO

sieci liderów Filmoteki Szkolnej
w swoim województwie

ODWIEDŹ

najbliższą
Pracownię Filmoteki Szkolnej

DOWIEDZ SIĘ

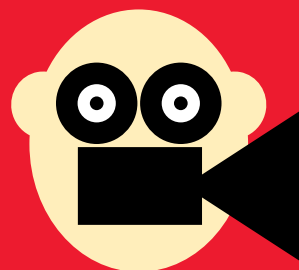
jak prowadzić filmowe lekcje

WEŹ UDZIAŁ

w konkursach, warsztatach,
konferencjach, festiwalach
i Studiu Filmoteki Szkolnej

SKORZYSTAJ

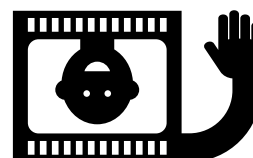
z kursów online, analiz
filmoznawczych, scenariuszy lekcji

FILMY BEZ PUDŁA

WWW.FILMOTEKASZKOLNA.PL

PROGRAM EDUKACYJNY POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

**Filmoteka
Szkolna**

KRĘCIMY SIĘ KINEM

PRZEZ CAŁY ROK!

POLSKA
ŚWIATŁOCZUŁA

POLSKA
ŚWIATŁOCZUŁA

www.polskaswiatloczula.pl

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY PRZEZ

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

PARTNERZY PROJEKTU:

Kid Film

Mercedes-Benz

EPSON
EXCEED YOUR VISION

ARRI
RENTAL

popler.tv

INSTRUMENTALNE

TVP 2

Trójka

gazeta

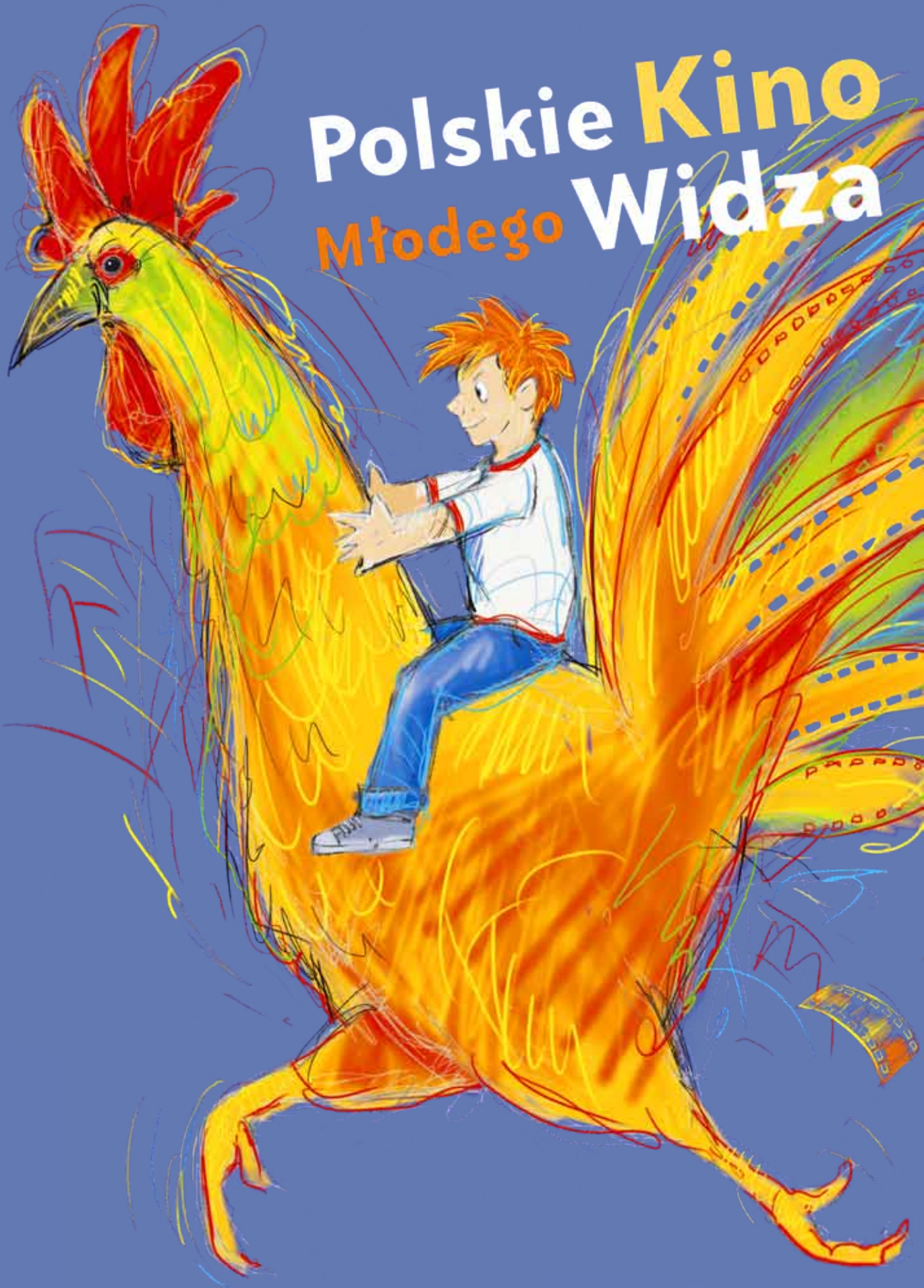
pap
POLSKA AGENCJA PRĘSNIA

krytyka
polska

PORTALFILMOWY
byłaj.pl

FILMWEB

Polskie Kino Młodego Widza

KLUSKOWA BRAMA

Reżyseria/
Opracowanie plastyczne:
Andrzej Kukuła
Scenariusz: Andrzej Kukuła
Muzyka: Juliusz Śliwak
Producent:
TV Studio Filmów Animowanych
& Telewizja Polska SA
Rok produkcji: 2015,
Czas trwania: 13'

W pewnym wrocławskim zaułku żyją Gospodyni i Majster, który ponad wszystko na świecie lubi kluski śląskie. Burmistrz za dukata kupuje od Majstra garnek klusek, po czym oznajmia swojemu kucharzowi, że od jutra na obiad ma robić identyczne. Kiedy kucharzowi się to nie udaje, Burmistrz znajduje Majstra i dobija z nim targu. Szczęśliwy Majster wraca do domu i oznajmia żonie o umowie - od teraz codziennie gotować ma dużo klusek, które on następnie będzie sprzedawał. Nocą Gospodyni dwoi się i troi, aby sprostać zamówieniu, jednak następnego dnia łakomy Majster zjada wszystko. „Kluskowa Brama” to opowieść o tym, że egoizm nigdy nie popłaca, a wykorzystywanie innych zawsze źle się kończy.

O DRWALU I DIABLE

Reżyseria/
Opracowanie plastyczne:
Jacek Adamczak
Scenariusz: Jacek Adamczak
Muzyka: Zbigniew Kozub
Producent:
TV Studio Filmów Animowanych
& Telewizja Polska SA
Rok produkcji: 2015
Czas trwania: 13'

Nie taki diabeł straszny, jak go malują. Gajowy w okolicznym lesie pilnuje trzech zestresowanych ptasim śpiewem wilków. Drwal, z braku zajęcia, buduje ciągle nowe budki dla ptaków, a Diabeł robi to, co zwykle diablom przypisane, czyli kusi i nakłania do złego. Pewnego dnia to Diabeł wdzony jest na pokuszenie przez... maliny, które Drwal dostał za swoją pracę od Gajowego.

SERCE Z PIERNIKA

Reżyseria/
Opracowanie plastyczne:
Anna Dudek
Scenariusz: Anna Dudek,
Jacek Adamczak
Muzyka: Arnold Dąbrowski
Producent:
TV Studio Filmów Animowanych
& Telewizja Polska SA
Rok produkcji: 2015
Czas trwania: 13'

Opowieść o tym, że wrażliwość na potrzeby innych i niesienie bezinteresownej pomocy prędzej czy później jest wynagradzane przez los. Na dziesiąte urodziny Szymek dostaje od mamy piernikowe serce. Podczas pobytu na gliniankach spotyka Starca, który szuka swojej fajki. Chłopiec postanawia mu pomóc i włącza się do poszukiwań. W drodze do domu orientuje się jednak, że zgubił swój prezent. Co gorsza, jego mama zaczyna chorować.

Mami Fatale
ROBOKUCHARZ

Reżyseria/Opracowanie plastyczne: Łukasz Kacprowicz Scenariusz: Radosław Smektała, Łukasz Kacprowicz, Gisle Norman Muzyka: Michał Jacaszek Producent: Włodzimierz Matuszewski Rok produkcji: 2014, Czas trwania: 10'

Mami Fatale przygotowuje wielkie przyjęcie dla gości z lasu. Czeka ją mnóstwo pracy. Sprzątanie i gotowanie całkowicie wyczerpują bohaterkę, a zwierzaki, zamiast pomagać, tylko przysparzają jej kłopotów. W końcu zniercierpliwiona wyprasza je z kuchni. Podczas zabawy frisbee Prosię wyrzuca zabawkę daleko za wzgórze. Przyjaciele wyruszają na poszukiwanie, lecz zamiast frisbee znajdują ogromne złomowisko. Tam poznają nietypowego Robota... czyżby to był pomocnik dla Mami, jakiego potrzebuje?

Mami Fatale
SUPERPSINA KONTRA ULTRAPROSIĘ

Reżyseria/Opracowanie plastyczne: Szymon Adamski/Łukasz Kacprowicz Scenariusz: Pavla Fridichova, Łukasz Kacprowicz, Szymon Adamski, Gisle Norman Muzyka: Michał Jacaszek Producent: Włodzimierz Matuszewski Rok produkcji: 2014, Czas trwania: 10'

Psina i Prosię nagle tracą energię. Nie mają ochoty jeść pysznych sałatek Mami Fatale i marzą o hamburgerach. Mami przygotowuje dla nich witaminową pigułę, która sprawia, że zwierzaki zyskują supermoce – mogą latać, są silniejsze i bardziej zwinne niż kiedykolwiek. Dostrzegając w swoich pupilach olbrzymi potencjał, Mami szyje dla nich kostiumy superbohaterów. Następnie wysyła superzwierzaki w świat, by niosły pomoc jego mieszkańcom. Wkrótce fotografie Superpsiny znajdują się na pierwszych stronach gazet. Jednak zazdrość Prosięcia znowu wpakuje ich w kłopoty...

Mami Fatale
WIELKIE MYCIE

Reżyseria/Opracowanie plastyczne: Marcin Wasilewski/Łukasz Kacprowicz Scenariusz: Marcin Graj, Łukasz Kacprowicz, Gisle Norman Muzyka: Michał Jacaszek Producent: Włodzimierz Matuszewski Rok produkcji: 2014, Czas trwania: 10'

Tym razem Mami przygotowuje galaretkę z owocami. Prosię nie może się doczekać, aż skosztuje deseru, a przecież galaretkę musi stężyć. Urwis wbrew zakazowi zakrada się do spiżarni i robi tam wielki bałagan. Ofiarą jego psoty pada też Psina, który aż klei się od galaretki... Mami musi wykąpać zwierzaki. Psina uwielbia kąpiele, natomiast Prosię panicznie boi się szczotki i mydła, więc ucieka w popłochu do chlewika. Dopiero rano zauważa, że jest zupełnie czysty. Ale nie ma się z czego cieszyć! Brud nie zniknął od tak, lecz zmienił się w nieznośnego Brudacza...

Mami Fatale
MAMI NIE MA W DOMU

Reżyseria/Opracowanie plastyczne: Szymon Adamski/Łukasz Kacprowicz Scenariusz: Radosław Smektała, Łukasz Kacprowicz, Gisle Norman Muzyka: Michał Jacaszek Producent: Włodzimierz Matuszewski Rok produkcji: 2014, Czas trwania: 10'

Mami przygotowuje ciasto z porzeczkami, które zostawiają plamę na jej białym fartusku. Kiedy sięga do skrzyni po czyste fartuch, rozbawione zwierzaki wpadają jak burza do domu, co w konsekwencji prowadzi do nieszczęśliwego wypadku. Kłapa skrzyni spada prosto na palec Mami. Przerażone zwierzaki natychmiast wzywają pomoc medyczną. Kiedy helikopter zabiera opiekunkę, Psina i Prosię zostają same z całym gospodarstwem. Czy uroczy domek Mami Fatale to przetrwa?

 Parauszek i Przyjaciele
LEŚNY TEATR

Reżyseria: Krzysztof Brzozowski
 Projekty lalek: Piotr Knabe
 Projekty dekoracji: Paulina Majda, Krzysztof Wierzbowski, Agata Gorządek
 Scenariusz: Julia Śniarowska
 Muzyka: Wojciech Lemański
 Producent: Se-ma-for Produkcja Filmowa
 Rok produkcji: 2014, Czas trwania: 10'

Parauszek postanawia wystawić w lesie przedstawienie teatralne. Jednak podczas prób nic nie układa się tak, jak powinno. Występujący w roli narratora Lis dostaje czkawki, wcielający się w rolę smoka Łoś nie może zapamiętać kwestii, a grający rycerza Wilk wstydzi się i nie chce mówić. Sytuacja wydaje się beznadziejna, jednak Parauszek z Usią postanawiają wziąć sprawy w swoje ręce i stawić wspólnie czoła problemom. Przyjaciele dzielą się obowiązkami i pomagają aktorom przygotować się do ról.

 Parauszek i Przyjaciele
GRZYBOBRANIE

Reżyseria: Krzysztof Brzozowski
 Projekty lalek: Piotr Knabe
 Projekty dekoracji: Paulina Majda, Krzysztof Wierzbowski, Agata Gorządek
 Scenariusz: Julia Śniarowska
 Muzyka: Wojciech Lemański
 Producent: Se-ma-for Produkcja Filmowa
 Rok produkcji: 2014, Czas trwania: 10'

Mieszkańcy lasu postanawiają wybrać się na grzybobranie. Ambitny Łoś pożycza nawet od Usi ogromny kosz w nadziei na znalezienie wielu grzybów. Tymczasem Lis i Wilk wyrzucają do lasu kolejną porcję śmieci ze swojego sklepu. Gdy wszyscy wyruszają, zauważają, że wszędzie są porzucane odpadki i nie ma ani grzybów, ani jeżyn. Sroka ucina sobie drzemkę w wąwozie i kiedy zasypia, Lis i Fredek, nie widząc jej, wysypują na nią kolejne śmieci, by szybko skończyć i również wybrać się na grzybobranie. Sroka budzi się z przerażeniem, a na pomoc biegnie jej reszta przyjaciół.

 Parauszek i Przyjaciele
BURSZTYNOWA WRÓŻKA

Reżyseria: Krzysztof Brzozowski
 Projekty lalek: Piotr Knabe
 Projekty dekoracji: Paulina Majda, Krzysztof Wierzbowski, Agata Gorządek
 Scenariusz: Julia Śniarowska
 Muzyka: Wojciech Lemański
 Producent: Se-ma-for Produkcja Filmowa
 Rok produkcji: 2014, Czas trwania: 10'

W lesie odbywa się festyn, na który każdy z przyjaciół przygotowuje coś specjalnego. Lis z Wilkiem urządzają stanowisko magiczne, którego główną atrakcją jest automat przepowiadający przyszłość – bursztynowa wróżka. Automat nie działa jednak samodzielnie. Obsługuje go tak naprawdę siedzący we wnętrzu Wilk, który z pomocą Lisa „przepowiada” przyjaciołom ich przyszłość, daje rady i odpowiada na różne pytania. Początkowo mieszkańcy lasu łatwo nabierają się na kłamstwa Wilka, oddając mu w zamian słodycze i przysmaki. Z czasem zaczynają jednak nabierać podejrzeń.

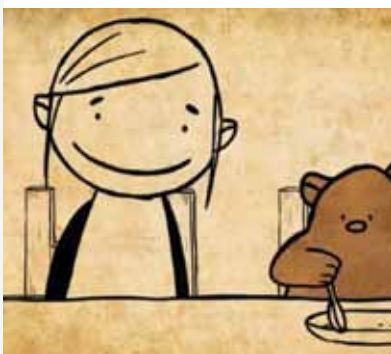
Bear Me

Zabawny serial o dziewczynce i niesfornym niedźwiadku. Lili, główna bohaterka i narratorka, opowiada o swoich przygodach z misiem, którego poznała na przystanku autobusowym. Niedźwiadek jest wychowywany przez Lili w jej mieszkanku, w centrum miasta. Z jednej strony czuje się człowiekiem, przyjacielem dziewczynki, z drugiej jest dzikim zwierzęciem mającym swoje potrzeby. Serial w dowcipny sposób pokazuje relacje między człowiekiem a zwierzęciem.

POCZĄTKI (ODC. 1)

Reżyseria/Opracowanie plastyczne: Kasia Wilk
Scenariusz: Kasia Wilk
Muzyka: Łukasz Targosz
Producent: Grzegorz Waclawek (Animoon)
Rok produkcji: 2014
Czas trwania: 4'

PRZYJACIELE (ODC. 2)

Reżyseria/Opracowanie plastyczne: Kasia Wilk
Scenariusz: Kasia Wilk
Muzyka: Łukasz Targosz
Producent: Grzegorz Waclawek (Animoon)
Rok produkcji: 2014
Czas trwania: 4'

PORZĄDKI (ODC.3)

Reżyseria/Opracowanie plastyczne: Kasia Wilk
Scenariusz: Kasia Wilk
Muzyka: Łukasz Targosz
Producent: Grzegorz Waclawek (Animoon)
Rok produkcji: 2014
Czas trwania: 4'

KOSMOGONIA

Reżyseria/Opracowanie plastyczne:
Andrzej Piotr Morawski
Scenariusz: Wiktor Kubica
Muzyka: Robert Ochnio
Producent: Marek Serafiński
Rok produkcji: 2014 Czas trwania: 10'30"

Sześćioletni chłopiec, Wituś, spędza pod opieką dziadka wakacje w górskim, agroturystycznym gospodarstwie. Dziadek, który jest profesorem, stara się w sposób przystępny wytłumaczyć wnukowi, w jaki sposób przez wieki poszerzała się wiedza ludzi o otaczającym ich świecie. Przyczynkiem jest zbiór znaczków, a wśród nich seria poczty nikaraguańskiej temu właśnie poświęcona. Dziadek zdaje sobie sprawę, że do wyobraźni chłopca bardziej przemówi praktyczne zastosowanie poszczególnych odkryć, więc unika jak może skomplikowanych wzorów. Wywód jednak prowadzi do najbardziej bodaj genialnego wzoru w całym naukowym dorobku ludzkości: $E = mc^2$. Tego akurat ominąć się nie da.

Namaluj mi bajkę

TO PEWNA WIADOMOŚĆ!

Reżyseria/Opracowanie plastyczne:

Joanna Jasińska-Koronkiewicz

Scenariusz: Joanna Jasińska-Koronkiewicz

Muzyka: Michał Makulski

Producent: Fundacja AnimaFilm

& TV Studio Filmów Animowanych

Rok produkcji: 2014

Czas trwania: 13'

Filmowa adaptacja bajki Hansa Christiana Andersena jest zabawną, ale jakże prawdziwą historią pewnej plotki. Temat aktualny od zawsze, a szczególnie dziś, w dobie rozwoju mediów audiowizualnych, tabloidów i internetu. Akcja toczy się na przedmieściach Kurzego Miasteczka wokół narastającej plotki o nobliwej kurze, która zgubiła jedno małe piórko. Wiadomość przekazywana z ust do ust, a właściwie z dzioba do dzioba, zamienia się w „dramatyczną” opowieść o pięciu kurach, które „umarły” z miłości do koguta. Zachowania kur i innego ptactwa pokazują w krzywym zwierciadle ludzkie reakcje i emocje związane z rozpowszechnianiem plotki.

Żubr Pompik

DUŻE I MAŁE

Reżyseria: Wiesław Zięba

Opracowanie plastyczne: Tomasz Samojlik,

Wiesław Zięba, Agnieszka Kościsz

Scenariusz: Tomasz Samojlik, Ewelina Gordziejuk

Muzyka: Rafał Rozmus

Producent: Ewelina Gordziejuk

Rok produkcji: 2015

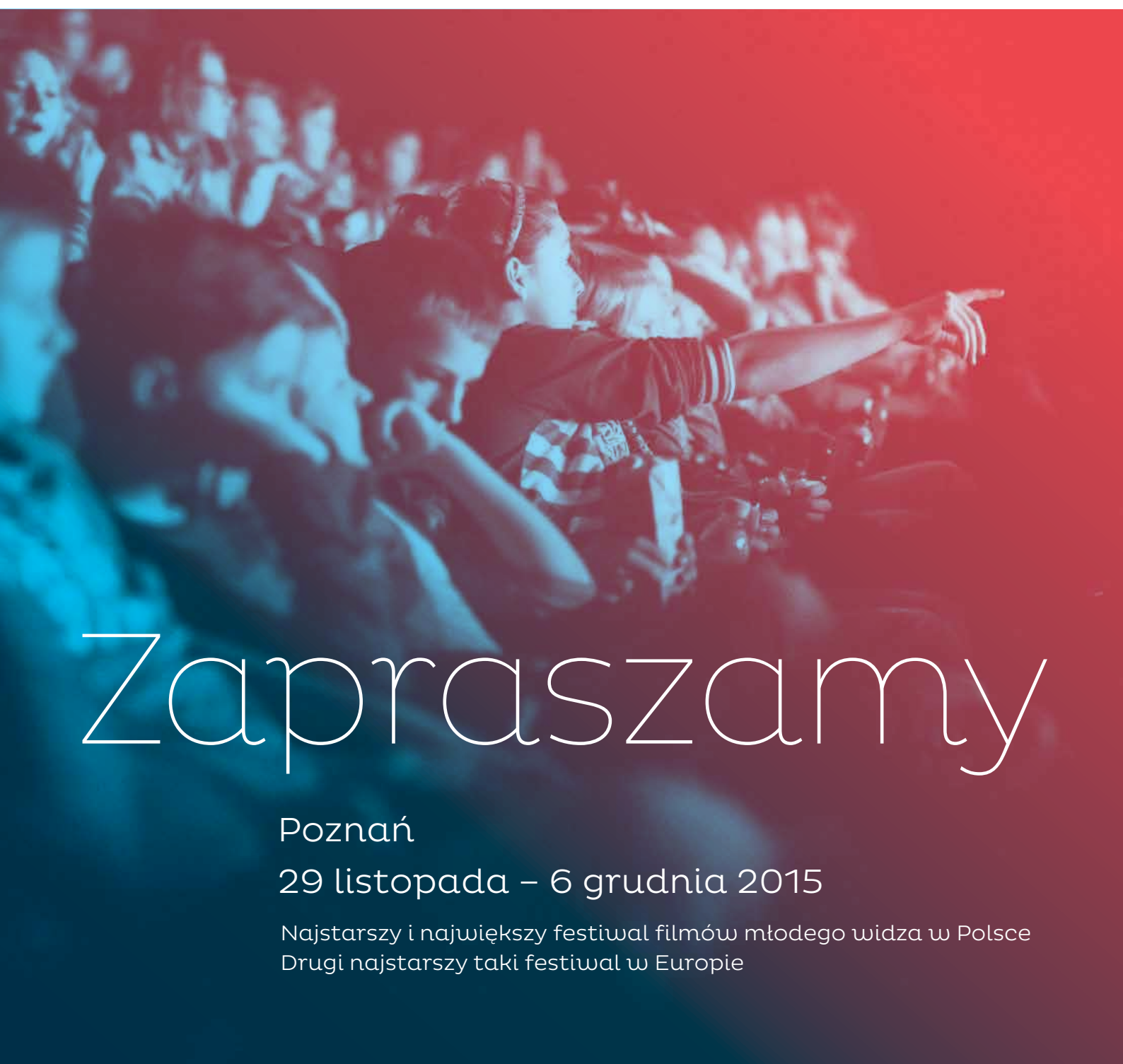
Czas trwania: 7'40"

W głębinach wielkiej, dzikiej, zielonej puszczy mieszka żubr Pompik. W porównaniu z innymi żubrami jest niewielki, do tego nie tak silny, skoczny i szybki jak jego rówieśnicy. Nie nadaje się do tradycyjnych żubrzych zabaw. Pompika interesuje wszystko, co dzieje się dookoła niego, o wszystkim chce przekonać się na własnej skórze. Nie ma takiej leśnej tajemnicy, której Pompik by nie rozwiązał dzięki obserwacji, cierpliwości i zadawaniu mnóstwa pytań. Dzielnie sekunduje mu w tym jego młodsza siostra, mała Polinka, która jest jednak jego przeciwieństwem – to żubrzyczka czynu, zamiast się zastanawiać, woli biegać i skakać.

33. ALE KINO!

Międzynarodowy Festiwal Filmów Młodego Widza

Zapraszamy

Poznań

29 listopada – 6 grudnia 2015

Najstarszy i największy festiwal filmów młodego widza w Polsce
Drugi najstarszy taki festiwal w Europie

Centrum Sztuki
Dziecka
w Poznaniu

www.alekino.com

Projekcje Specjalne

WĘDRUJĄCE ALE KINO! W TARNOWIE
w ramach Kina Młodego Widza

 ALE KINO!
MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FILMÓW MŁODEGO WIDZA

DOTYK ŚWIATŁA

PRODUKCJA: Hongkong, Tajwan ROK PRODUKCJI: 2013 DANE TECHNICZNE: Barwny, 110 min
 REŻYSERIA: Chang Jung-Chi Scenariusz: Li Nien-Hsiu ZDJĘCIA: Dylan Doyle MUZYKA: Huang You-Siang
 MONTAŻ: Nyssa Li PRODUCENT: Hong Tat Cheung, Jacky Pang Yee Wah PRODUKCJA: Block 2 Pictures,
 Jet Tone Production, Sil-Metropole Organisation
 OBSADA AKTORSKA: Harry Chang, Simon Hsueh, Alice Tsai-yi Huang, Lian-yu Huang, Yu-Siang Huang,
 Samantha Shu-Chin Ko, Lieh Lee, Na-Dou Lin, Sandrine Pinna, Amy Sisson

Siang jest pierwszym niewidomym uczniem w szkole muzycznej. Musi sobie poradzić z nowym otoczeniem oraz ludźmi. Ching, kolega z pokoju, traktuje Sianga jak każdego innego kumpla. Bohater poznaje dziewczynę Jie, „ogłąda” z kolegami mecz w telewizji, uczy dzieci w szkole dla niewidomych. Każdy kolejny dzień dostarcza mu nowych wrażeń i doświadczeń. Dzięki temu Siang zachwyca innych swoją muzyką, w której zawiera się całe jego życie. To opowieść o tym, że prawdziwą młodość wypełniają delikatność, wrażliwość, marzenia i upór w dążeniu do ich spełnienia. (Międzynarodowy Festiwal Filmów Młodego Widza Ale Kino!)

NAGRODY:

Golden Horse FF – nagroda dla nowego reżysera, Nagroda FIPRESCI, MFF w Pusan – Nagroda publiczności, FEFF w Udine – Nagroda publiczności, Nagrody Chinese Film Media – Grand Prix, Nagroda za drugoplanową rolę żeńską (Lieh Lee)

Chang Jung-Chi:

Ukończył studia w School of Applied Media Arts w ramach National Taiwan University of Arts. W 2006 roku jego film „My Football Summer” zdobył Złotego Konia dla Najlepszego Filmu Dokumentalnego na festiwalu Golden Horse. „Dotyk światła” jest jego debiutem pełnometrażowym.

ŚMIERĆ SUPERBOHATERA

PRODUKCJA: Irlandia, Niemcy ROK PRODUKCJI: 2011 DANE TECHNICZNE: Barwny, 97 min
 REŻYSERIA: Ian Fitzgibbon SCENARIUSZ: Anthony McCarten ZDJĘCIA: Tim Fährmann MUZYKA: Marius Ruhland
 MONTAŻ: Tony Cranstoun PRODUCENT: Michael Garland, Astrid Kahmke, Philipp Kreuzer
 PRODUKCJA: Bavaria Pictures, Grand Pictures, Picture Circle
 OBSADA AKTORSKA: Thomas Brodie-Sangster – Donald, Michael McElhatton – James, Sharon Horgan – Renata,
 Ronan Raftery – Jeff, Andy Serkis – doktor Adrian King, Aisling Loftus – Shelly, Sean Duggan – nauczyciel,
 Ben Harding – Michael, Killian Coyle – Hugo, Rebecca Thompson – Sharon

Donald to nietypowy superbohater. Jest poważnie chory i czuje się przez to do pewnego stopnia bezradny. Piętnastolatek ma jednak niesamowity artystyczny talent. Rysuje komiks, w którym obsadza się w głównej roli. W jego mrocznym świecie niezwykły superbohater walczy ze śmiertelnym wrogiem i jego seksowną pomocniczką. O ile bohater kreskówek Donalda okazuje się niezniszczalny i niezdołny do miłości, on sam jest kruchy i wyraźnie jej spragniony. Wizyty kolejnych terapeutów nie przyniosą pożądanego rezultatu, do czasu kiedy chłopak poznaje doktora Kinga. (Międzynarodowy Festiwal Filmów Młodego Widza Ale Kino!)

NAGRODY: MFF w Dublinie – Nagroda krytyków, Les Arcs EFF – Nagroda publiczności, Nagroda jury młodzieżowego

Ian Fitzgibbon:

Urodził się w Dublinie, a wychował w Brukseli. Ukończył Trinity College w Dublinie, gdzie studiował francuski i hiszpański. Brał lekcje aktorstwa w słynnej Royal Academy of Dramatic Arts w Londynie. Reżyserią zajął się 10 lat temu. „Between Dreams”, jeden z jego filmów krótkometrażowych, został wyselekcjonowany do konkursu na festiwal w Wenecji. „Śmierć superbohatera” to jego trzeci pełny metraż.

FILMOWANKI

Warsztaty filmowe Fundacji „i Kropka” dla dzieci i młodzieży oraz Studia Filmowego Se-Ma-For

Projekt edukacyjny Fundacji Kultury i Sztuki „i Kropka” - został opracowany i przygotowany dla Tarnowskiego Centrum Kultury i we współpracy z TCK realizowany będzie w ramach 29. Tarnowskiej Nagrody Filmowej.

Projekt obejmuje cykl sześciu warsztatów, dla uczestników w wieku 7-15 lat.

Celem Projektu jest artystyczna edukacja dzieci i młodzieży, stymulowanie kreatywności, rozwijanie umiejętności związanych z twórczym myśleniem. Program warsztatów filmowych „Filmowanki” oparty jest na metodzie doświadczania poprzez udział w procesie tworzenia, w różnorodnych dziedzinach twórczości związanych z filmem.

Program przygotowali i realizuje zespół zawodowych twórców, artystów i animatorów: Patrycja Nowak - scenarzystka, dziennikarka; Klaudia Pollesch – reżyser filmów telewizyjnych; Krzysztof Boroń – montażysta filmów fabularnych, telewizyjnych, dokumentalnych, spektakli teatralnych; Monika Stec – plastyk, charakteryzatorka; Emilia Stec - fotograf; Magdalena Penar - edytor, typograf, grafik; Klaudyna Góralska - charakteryzatorka teatralna i filmowa; Krzysztof Buratyński - kompozytor, multiinstrumentalista, wokalista, aktor, realizator dźwięku.

WARSZTATY FILMOWE

(Grupa wiekowa 13-15 lat)

Prowadzący:

Klaudia Pollesch, Krzysztof Boroń

Warsztaty filmowe przeznaczone są dla młodzieży, którą interesuje film i jego różnorodne aspekty twórcze. Zajęcia skoncentrowane są na poznawaniu tajników filmowania i realizacji krótkich filmów na różnych planach filmowych: plenerach w przestrzeni miejskiej Tarnowa i w specjalnie zaaranżowanym studio filmowym. Podczas zajęć uczestnicy wykonywać będą zadania reżysera, operatora, scenografa, mistrza oświetlenia, aktora. Program składa się z części teoretycznej - wprowadzenie do tematu reżyserii filmowej i ćwiczeń praktycznych. Prowadzący warsztaty przedstawią i dokonają analizy wybranej przez siebie sceny filmowej, która będzie realizowana przez uczestników warsztatów. Ćwiczenia i realizacja filmów odbywać się będą w dwóch grupach, z których każda przygotowuje swój krótki film, realizowany z jednej sceny filmowej na różnych planach.

WARSZTATY CHARAKTERYZACJI UV

(Grupa wiekowa 7-14 lat)

Miejsce: Namiot filmowy

Prowadzący:

Monika Stec, Emilia Stec, Weronika Stec

Uczestnicy warsztatów zapoznają się z niekonwencjonalną techniką charakteryzacji bodypainting UV, pozwalającą na niezwykle metody metamorfozy i iluzji – trójwymiarowości powstających wzorów. Każde dziecko stworzy indywidualną kreację charakteryzacji i kostiumu. Kostiumy wykonywane będą z papieru. Ze specjalnie przygotowanych szablonów dzieci wybiorą swojego bohatera i odpowiedni szablon, z którego przygotują dla siebie kostium – będą wycinać, malować, zdobić. Po tych ćwiczeniach prowadzący warsztaty dokończą charakteryzację malując farbami fluorescencyjnymi. Forma iluminacji uzyskana zostanie przez zastosowanie odpowiednich lamp UV. Na zakończenie warsztatów powstałe prace utrwalone zostaną podczas sesji zdjęciowej przeprowadzonej w technice fotografii UV. Każdy uczestnik warsztatów otrzyma swoje zdjęcie pocztą elektroniczną na adres podany przez rodziców, opiekunów.

WARSZTATY PLASTYCZNE:

Projektowanie plakatu filmowego

(Grupa wiekowa 7-10 lat)

Miejsce: Namiot filmowy

Prowadząca: Magdalena Penar

Wstępem i inspiracją do warsztatów będzie film animowany. Po projekcji dzieci zostaną zaproszone do udziału w warsztatach projektowania plakatu filmowego. Działania projektowe zostaną poprzedzone krótkim pokazem slajdów, który przybliży dzieciom tematykę plakatu filmowego. Jak powstawały pierwsze polskie plakaty? Jacy byli najważniejsi twórcy plakatu w naszym kraju? Jak projektuje się plakaty filmowe za granicą? Przed rozpoczęciem prac plastycznych prowadząca zaznajomi dzieci z podstawowymi elementami, które na plakacie filmowym powinny się znaleźć: co sprawi, że plakat będzie przyciągał uwagę, zachęci dzieci do działań odważnych i nowatorskich. Podczas warsztatów każde dziecko na dużym, plakatowym formacie papieru stworzy swój własny, unikalny plakat filmowy. Prowadząca będzie wprowadzać dzieci w tajniki typografii, technik użycia litery na plakacie, opowie jak typografia może działać na emocje widza, jak może zareklamować film, spektakl, wydarzenie.

WARSZTATY CHARAKTERYZACJI FILMOWEJ

(Grupa wiekowa 7-10 lat)

Miejsce: Namiot filmowy

Prowadząca: Klaudyna Góralska

Umiejętność wykonania siniaków i ran na pierwszy rzut oka może wydać się potrzebna tylko w filmie, lecz z doświadczenia wiemy, że o wiele lepiej zapamiętuje się coś, co widziało się na własne oczy! Dlatego zapraszamy na warsztaty charakteryzacji filmowej i pierwszej pomocy - razem! Efekty Specjalne – brzmi poważnie? Pokażemy Wam, że to wspaniała zabawa i edukacja! W dostosowany do młodego wieku uczestników sposób pokażemy – i pozwolimy własnoręcznie stworzyć – zadrapania, siniaki czy też oparzenia. Po co? By dzieci łatwo zapamiętały, co zrobić, gdy nabiją sobie guza, rozbiją kolano. W programie prezentacja charakteryzacji filmowej i ćwiczenia praktyczne.

WARSZTATY REALIZACJI DŹWIĘKU

Po drugiej stronie konsoliety

(Grupa wiekowa 7-10 lat)

Miejsce: Namiot filmowy

Prowadzący: Krzysiek Buratyński

Świat realizacji dźwięku jest światem nowoczesnych technologii i kreatywnej pracy z niezwykłymi ludźmi i w niecodzienny sposób. Na tych zajęciach młodzi uczestnicy będą mogli poznać ogólne zasady powstawania nagrań, tworzenia nagłośnienia czy pracy dźwiękowca na planie filmowym. Poznają i zobaczą w akcji sprzęt wykorzystywany przez zawodowców, będą mogli sami wziąć udział w nagraniu, poznają rodzaje mikrofonów i podstawowe pojęcia związane z pracą realizatora. Zajęcia takie mogą być początkiem nowej pasji, a na pewno będą niezwykłym doświadczeniem dla każdego uczestnika – bo interaktywnie pozna to, co dzieje się po drugiej stronie konsoliety.

WARSZTATY ANIMACJI LALKOWEJ:

Jak powstaje bajka

(Grupa wiekowa 7-10 lat)
Miejsce: Namiot filmowy
Prowadzący Zbigniew Żmudzki
(Studio Filmowe Se-Ma-For)

Zarówno dzieci jak i dorośli lubią oglądać animowane bajki. Najczęściej są to filmy rysunkowe, ale są też filmy z animacją lalkową. Przedszkolaki przepadają za Misiem Uszatkiem, Pingwinem Pik-Pokiem a teraz też za Parauszkiem ze studia Se-ma-for w Łodzi.

Jak to się dzieje, że lalki na ekranie telewizora lub w kinie poruszają się jak żywe? Jak powstaje taka bajka animowana?

W pracowni plastycznej lalkarce na podstawie projektów wykonują lalki. W środku każdej jest umieszczona metalowa konstrukcja przegubowa, przypominająca szkielet człowieka. Jest ona konieczna po to ażeby animator mógł ustawiać lalkę do zdjęć w pozie takiej, jakiej wymaga scenariusz. Ciało wykonywane jest z różnych materiałów, z gumy lateksowej, mas plastycznych, tkanin, czasami z plasteliny lub drewna. Kostiumerki szyją małe kostiumy, wyplatają fryzury z nici lub z futra.

Lalki występują w prawdziwych, trójwymiarowych a nie narysowanych, dekoracjach, które buduje się na hali zdjęciowej.

Zdjęcia kręcone są aparatami fotograficznymi, animator ustawia kolejno pozy lalki – dwadzieścia pięć razy na sekundę. Jest to

praca bardzo mozolna, wymagająca wielkiej wyobraźni i zdolności aktorskiej animatora. Podczas jednego dnia zdjęciowego powstaje 3–8 sekund filmu. Często po kilku dniach pracy lalka się psuje, konstrukcja w środku nie wytrzymuje tylu zgięć i na plan dostarczony jest dubler, czyli nowa lalka. Do nakręcenia jednej dobranocki z Parauszkiem trzeba było wykonać trzy a czasami cztery zajączki.

Na jedną sekundę filmu trzeba ustawić 25 faz ruchu czyli 25 „póz” lalki. Na jedną minutę 1500 a, na dziesięcio-minutową dobranockę aż 15000.

O tym wszystkim opowie Zbigniew Żmudzki z łódzkiego Se-ma-fora, producent serialu Parauszek i przyjaciele i oskarowego filmu Piotruś i wilk. Widzowie będą mogli się dowiedzieć jak powstaje animowana bajka lalkowa. Na spotkanie przyjadą też aktorzy występujący w serialu o Parauszku czyli lalki głównych postaci, między innymi Zajączka Usia, Sroka Madzia, Sowa Uchu, Lis Fredek i sam Zajązdek Parauszek. Będzie można ich nie tylko obejrzeć, ale nawet dotknąć! Zobaczymy też przygody Parauszka na dużym ekranie. Zbigniew Żmudzki opowie też o realizacji Piotrusia i wilka - najsłynniejszego filmu wyprodukowanego w Se-ma-forze. Zdobył on w 2008 roku Oscara - najważniejszą nagrodę filmową na świecie. Spotkanie zakończy się projekcją tego właśnie filmu.

(projekcja bajek Parauszek i przyjaciele oraz Piotruś i wilk)

28-30 sierpnia 2015

KINOBUS

O kinie w drodze

kinobus.pl

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
10 LAT EMOCJI

fb.com/kinobuspl

Danuta Szaflarska

Pierwsza dama polskiego filmu

Z wielką przyjemnością ogłaszamy, że gościem specjalnym tegorocznej edycji TNF będzie wybitna polska aktorka Danuta Szaflarska, królowa polskiej sceny i filmu, jubilatka obchodząca w tym roku swoje 100. urodziny.

Aktorce poświęcony będzie jeden z dni festiwalowych. W programie spotkanie z Danutą Szaflarską oraz projekcje filmów z jej udziałem „Pożegnanie z Marią”, „Między nami dobrze jest” oraz „Inny świat”.

Danuta Szaflarska w 2011 r. podczas 25. TNF została uhonorowana Nagrodą za całokształt twórczości.

„Danusia zawsze była otwarta na życie. Ale dziś wiadać, że kiedy zajmuje się teatrem, to jest w tym cała prawda. Każda jej rola błyszczy jak kryształ. Praca z nią należy do największych przyjemności reżysera. Ona jest tym kamertonem, który pozwoli oceniać czystość gry całej orkiestry” – tak mówił o niej w wywiadzie dla „Rzeczpospolitej” Erwin Axer.

Danuta Szaflarska pochodzi z Koszarzysk koło Piwnicznej. Karierę aktorską zaczynała w 1939 roku od Teatru Polskiego w Wilnie, później grała m.in. w teatrze podziemnym (1942-43), frontowym AK (1943-45), Starym Teatrze w Krakowie (1945-46) i Kameralnym w Łodzi (1946-49), następnie związała się z teatrami warszawskimi: Współczesnym (1949-54), Narodowym (1954-66) i Dramatycznym (od 1966), a w ostatnich latach w TR gra wspaniale w spektaklu „Między nami dobrze jest” Doroty Masłowskiej, wyreżyserowanym przez Grzegorza Jarzynę. „Kiedy zadzwonił do mnie Jarzyna i zaproponował mi pracę etatową w swoim teatrze, miałam 95 lat” – wyznaje aktorka (rocznik 1915). W ogóle trochę się dziwi reżyserom filmowym, a zwłaszcza teatralnym, że ją zatrudniają, bo – jak wyznaje – „przecież ja mogę umrzeć każdego dnia”. A tu etat!

Z jej biografią związana jest niemal cała powojenna historia polskiego filmu – od „Zakazanych piosenek” (1946) i „Skarbu” (1948) Leonarda Buczkowskiego, przez „Ludzi z pociągu” (1961) Kazimierza Kutza, „Dolinę Issy” (1982) Tadeusza Konwickiego, „Żółty szalik” (2000) Janusza Morgensterna, po „Jeszcze nie wieczór” (2008) Jacka Bławuta i „Między nami dobrze jest” (2014) Grzegorza Jarzyny. W 2007 roku uhonorowano ją nagrodą aktorską na festiwalu gdyńskim za rolę w filmie „Pora umierać” (2007) Doroty Kędzierzawskiej, wcześniej dwukrotnie, w roku 1991 za „Diabły, diabły” Kędzierzawskiej oraz 1993 za „Pożegnanie z Marią” Filipa Żylbera, zdobyła na tym festiwalu wyróżnienie dla najlepszej aktorki drugoplanowej. W 2008 roku dostała Złotą Kaczkę jako naj-

lepsza aktorka z okazji stulecia kina polskiego oraz odsłonięto gwiazdę aktorki w Łódzkiej Alei Gwiazd. Kolejne laury za całokształt otrzymała: w Moskwie (2009), w Tarnowie (2011), w redakcji miesięcznika „Film” (Specjalna Złota Kaczka, 2012), w Związku Artystów Scen Polskich (Nagroda Gustaw, 2013). W 2013 roku dostała SuperWiktora oraz Złote Berło Fundacji Kultury Polskiej, a rok później – Złotego Anioła Na Toffest oraz Diament Trójki. Orłami do tej pory została obdarowana trzykrotnie – za role w filmach: „Pora umierać” (2008), „Ile waży koń trojański” Juliusza Machulskiego (2009) oraz za Osiągnięcia Życia (2013). Przed kilkoma tygodniami została udekorowana Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski w uznaniu „wybitnych zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności znamienitych osiągnięć w pracy artystycznej i znaczącego wkładu w rozwój polskiej kultury oraz za działalność na rzecz niepodległości i przemian demokratycznych w Polsce”.

Szaflarska to ulubiona aktorka Doroty Kędzierzawskiej. Fantastyczną kreację stworzyła w – napisanej specjalnie dla niej – „Porze umierać” (2007). To osnuta na prawdziwej historii opowieść o starszej kobiecie, której pogoda ducha, poczucie humoru i godności osobistej oraz specyficzny dystans do świata i ludzi sprawiają, że życie – i dla nas, widzów – nabiera zupełnie nieoczekiwanych walorów.

„Inny świat” – taki tytuł nosi pełnometrażowy dokument poświęcony aktorce, zrealizowany przez Kędzierzawską oraz współpracującego z nią od lat znakomitego operatora Arthura Reinharta. To frapująca opowieść o świecie, którego już nie ma. Szaflarska ze swadą, dowcipem, ale i nutą refleksji opowiada o tych ludziach, miejscach, zdarzeniach i wartościach, które ukształtowały ją jako człowieka oraz jako artystę. Film w chwili premiery, tj. w 2012 roku, trwał 97 minut, tyle lat liczyła sobie wtedy jego bohaterka. Kędzierzawska i Reinhart, którzy nakręcili wiele materiału z bohaterką swego dokumentu, obiecali, że z każdym kolejnym rokiem jej życia „Inny świat” będzie się wydłużał o jedną minutę. Podczas Tarnowskiej Nagrody Filmowej zobaczycie Państwo – oczywiście – wersję 100-minutową.

„Jest tak pełną życia i energii osobą, że pewnie dożyje 200 lat” – twierdzi Dorota Kędzierzawska. Trzeba będzie się z tej okazji postarać o kolejnych 100 minut „Innego świata”, czego jego Autorom i – nade wszystkim Bohaterce – z całego serca życzę.

Jerzy Armata

29

TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

FESTIWAL WYBRANYCH POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

INNY ŚWIAT

Reżyseria:
Dorota Kędzierzawska

Filmowa opowieść o świecie, którego już nie ma. Danuta Szaflarska jest narratorką i przewodnikiem po historii i kulturze, które ukształtowały ją jako człowieka. Oszczędna forma i zdjęcia utrzymane głównie w czarno-białej poetyce, przeplatane archiwaliami ze zbiorów aktorki, a także kadrami z filmowych produkcji, z których słynie Szaflarska, tworzą ramę dla pełnej dygresji, wspomnień i poczucia humoru opowieści, którą dzieli się bohaterka. Przez symboliczne 97 minut filmu, które stanowi bezpośrednie nawiązanie do wieku aktorki – Danuta Szaflarska w czasie powstawania filmu miała 97 lat – widzowie mają okazję zobaczyć świat widziany oczami tej wyjątkowej osobowości polskiej kultury.

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2012
PREMIERA: 10.05.2013
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, CZARNO-BIAŁY,
97 MIN

REŻYSERIA:
Dorota Kędzierzawska
SCENARIUSZ:
Dorota Kędzierzawska
ZDJĘCIA: Arthur Reinhart
MUZYKA: Włodzimierz Pawlik
MONTAŻ:
Dorota Kędzierzawska,
Artur Reinhart
PRODUCENT: Artur Reinhart
PRODUKCJA:
Narodowy Instytut
Audiowizualny,
Telewizja Polska, Kid Film

OBSADA AKTORSKA:
Danuta Szaflarska

FILM NAGRODZONY:
PNF Orły –
Najlepszy film dokumentalny

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

NInA

NINATEKA

NInA

MIĘDZY NAMI DOBRZE JEST

Reżyseria:
Grzegorz Jarzyna

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 1.09.2015
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 70 MIN

REŻYSERIA: Grzegorz Jarzyna
SCENARIUSZ: Grzegorz Jarzyna
ZDJĘCIA: Radosław Ładczuk
SCENOGRAFIA:
Magdalena Maciejewska
MONTAŻ: Rafał Listopad
PRODUKCJA: TR Warszawa

Filmowa adaptacja wystawionej przez Grzegorza Jarzynę na scenie TR Warszawa sztuki Doroty Masłowskiej pod tym samym tytułem. „Między nami dobrze jest” to opowieść o polskim społeczeństwie czasu transformacji – pełna groteskowych dialogów złożonych z przewrotnie potraktowanych cytatów z popkultury, szyderstw z języka reklam, kolorowych czasopism, tabloidów i stereotypów narodowych. Głównymi bohaterkami są żyjące poniżej minimum socjalnego, zamieszkujące ciasną warszawską kawalerkę przedstawicielki trzech pokoleń kobiet: Osowiała Staruszka na wózku inwalidzkim, jej córka Halina i wnuczka – Mała Metalowa Dziewczynka.

OBSADA AKTORSKA:
Aleksandra Popławska –
Mała Metalowa Dziewczynka
Danuta Szaflarska –
Osowiała Staruszka na wózku inwalidzkim
Magdalena Kuta – Halina
Maria Maj – Bożena
Adam Woronowicz – Mężczyzna
Rafał Maćkowiak – Aktor
Agnieszka Podsiadlik –
Prezenterka telewizyjna
Roma Gąsiorowska-Żurawska – Edyta
Katarzyna Warnke – Monika
Lech Łotocki – Prezenter telewizyjny

POŻEGNANIE Z MARIĄ

Reżyseria:
Filip Zylber

PRODUKCJA: POLSKA
ROK PRODUKCJI: 1993
PREMIERA: 2.12.1993
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 87 MIN

REŻYSERIA: Filip Zylber
SCENARIUSZ: Filip Zylber,
Maciej Maciejewski
ZDJĘCIA: Dariusz Kuc
MUZYKA: Tomasz Stańko
SCENOGRAFIA:
Andrzej Przedworski
MONTAŻ: Katarzyna Rudnik-Glińska
PRODUCENT: Paweł Rakowski
PRODUKCJA: Telewizja Polska

Luźna adaptacja opowiadania Tadeusza Borowskiego pod tym samym tytułem. Akcja rozgrywa się w okupowanej Warszawie w 1943 roku, gdzie któregoś dnia pobiera się para młodych ludzi. Poeta Tadeusz zaprasza na wesele Żydówkę Sarę, którą na ulicy wyrwał z rąk policjanta Cieślika. Mężczyzna również uczestniczy w przyjęciu, przez cały czas prześladowając dziewczynę. Stawia ją przed dramatycznym dylematem: albo zostanie jego kochanką, albo wyda ją w ręce Niemców. Debiutancki film Filipa Zylbera w twórczy sposób podchodzi do prozy Tadeusza Borowskiego, czyniąc z jego opowiadania subtelną, poetycką i poruszającą dramaturgię.

OBSADA AKTORSKA:
Marek Bukowski – Tadeusz
Agnieszka Wagner – Maria
Katarzyna Jamróz – Sara
Danuta Szaflarska – doktorowa
Sławomir Orzechowski – policjant
Jan Frycz – kierownik
Rafał Królikowski – skrzypek
Agnieszka Pilażewska – blondyna
Aleksandra Woźniak – szatynka
Maciej Kozłowski – furman

NAGRODY:
FF w Gdyni –
Nagroda za drugoplanową rolę kobiecą
(Danuta Szaflarska), Nagroda za dźwięk,
Nagroda za scenografię, Nagroda za muzykę,
Nagroda za debiut lub drugi film
TNF – Nagroda specjalna „Srebrna Statuetka
Leliwy”, Nagroda jury młodzieżowego

Najnowszy film ze scenografią Allana Starskiego -
Laureata Nagrody za całokształt twórczości 29. Tarnowskiej Nagrody Filmowej.

THE CUT

PRODUKCJA: NIEMCY,
FRANCJA, POLSKA, WŁOCHY,
KANADA, TURCJA
ROK PRODUKCJI: 2014
DANE TECHNICZNE:
BARWNY, 138 MIN

REŻYSERIA: Fatih Akin
SCENARIUSZ: Fatih Akin,
Mardik Martin
ZDJĘCIA: Rainer Klausmann
MUZYKA: Alexander Hacke
SCENOGRAFIA: Allan Starski
MONTAŻ: Andrew Bird
PRODUCENT: Fatih Akin,
Karl Baumgartner,
Reinhard Brundig,
Fabienne Vonier
PRODUKCJA: Bombonero
International, Corazón
International, International
Traders, Jordan Films,
Pandora Filmproduktion

OBSADA AKTORSKA:
Tahar Rahim –
Nazaret Manoogian
Simon Abkarian – Krikor
Makram Houry –
Omar Nasreddin
Hindi Zahra – Rakel
Kevork Malikyan –
Hagob Nakashian
Bartu Küçükçaglayan –
Mehmet
Zein Fakhoury – Arsinée
Dina Fakhoury – Lucinée
Arsinée Khanjian –
pani Nakashian
Akin Gazi – Hrnt

W 1915 roku doszło do masakry ludności ormiańskiej we wschodniej Turcji. W wyniku tego tragicznego wydarzenia Nazaret Manoogian, który sam cudem uniknął śmierci, wraz z innymi mężczyznami został przez tureckie władze wysiedlony i zmuszony do katorżniczej pracy. Zrozpaczony mężczyzna stracił nie tylko rodzinę, ale też wiarę oraz głos. Z chwilą gdy bohater dowiaduje się, że jego córki mogły przeżyć, w jego życie wlewa się promyk nadziei, a jedynym celem staje się odnalezienie najbliższych. Nazaret rozpoczyna wędrówkę, która na pierwszy rzut oka wydaje się skazana na porażkę.

NAGRODY:
MFF w Wenecji - Nagroda specjalna

FATIH AKIN:
Urodził się w 1973 roku w Hamburgu. Niemiecki reżyser, scenarzysta i aktor tureckiego pochodzenia. Już jego pierwsze krótkometrażowe filmy przynosiły mu uznanie. W pełnym metrażu zadebiutował w 1998 roku filmem „Szybko i bezboleśnie”, ale bez wątpienia największym sukcesem pozostaje „Głową w mur” z 2004 roku. Akin na swoim koncie ma ponad 30 prestiżowych nagród, w tym laury na największych europejskich festiwalach - w Cannes, Wenecji czy Berlinie.

NAGRODA
ZA CAŁOKSZTAŁT
TWÓRCZOŚCI

 Allan Mieczysław
STARSKI

Autor zdjęcia: Matko Stankowicz.com

Nagrody za całokształt i wkład w polską kinematografię wręczane są przez Organizatora TNF od dziewięciu lat. Kapituła TNF nagrodą tą uhonorowała dotychczas: Andrzeja Wajdę, Janusza Morgensterna, Tadeusza Konwickiego, Franciszka Pieczkę, Wojciecha Kilara, Danutę Szaflarską, Daniela Olbrychskiego, Wojciecha Pszoniaka, Andrzeja Seweryna, Jana Nowickiego, a w ubiegłym roku Agnieszka Holland.

Decyzją Kapituły 29. TNF tegorocznym Laureatem Nagrody został światowej sławy polski scenograf Allan Starski, laureat Oscara.

Allan Mieczysław Starski – polski scenograf filmowy i teatralny, laureat Oscara.

Jest synem scenarzysty i autora tekstów piosenek Ludwika Starskiego. W 1969 roku ukończył studia na Wydziale Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W tym samym roku rozpoczął pracę jako scenograf filmowy w Zespołach Polskich Producentów Filmowych.

Autor scenografii do wielu filmów kinowych, współpracował wielokrotnie z Andrzejem Wajdą, a także m.in. z Krzysztofem Kieślowskim, Januszem Zaorskim, Agnieszka Holland, Romanem Polańskim i Władysławem Pasikowskim.

W 1993 roku został laureatem Oscara za scenografię do filmu „Lista Schindlera” w reżyserii Stevena Spielberga. W 2000 otrzymał Orła za scenografię do „Pana Tadeusza” Andrzeja Wajdy, trzy lata później tę samą nagrodę otrzymał za scenografię do „Pianisty” Romana Polańskiego, a jego praca przy „Pianiście” została także wyróżniona Cezarem. W 2013 roku otrzymał Orła za scenografię do „Pokłosa” Władysława Pasikowskiego.

Autor książki „Scenografia”. Uzyskał członkostwo w Stowarzyszeniu Filmowców Polskich (2007 zasiadał w zarządzie głównym tej organizacji), a także w Europejskiej Akademii Filmowej i Polskiej Akademii Filmowej.

W 2013 roku, za wybitne zasługi dla polskiej i światowej kultury, za osiągnięcia w pracy twórczej i działalności artystycznej, przez prezydenta Bronisława Komorowskiego został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2014 otrzymał Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

SKRYTYKUJ.PL

Kampania społeczna Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej

Sklejaj memy i wygrywaj kody IPLEX

Komentuj filmy
i zasiądź w Jury młodzieżowym na
festiwalu filmowym

Oglądaj vlogi, dowiesz się
jak filmy komentują Artyści

Stwórz filmowego bloga
i dziel się swoją krytyką z innymi

Debatuj o filmach wraz z krytykami

facebook.com/filmsienieurwal

Festival
JURY

FILMY
O MUZYCEKOMEDA,
KOMEDA

PRODUKCJA: Polska
ROK PRODUKCJI: 2012
DANE TECHNICZNE:

Barwny, 71 min
REŻYSERIA: Natasza Ziółkowska-Kurczuk
SCENARIUSZ: Natasza Ziółkowska-Kurczuk,
Marek Hendrykowski
ZDJĘCIA: Tomasz Michałowski
MUZYKA: Mariusz Ostański
MONTAŻ: Tadeusz Sosnowski
PRODUCENT: Maria Mazurek
PRODUKCJA: Stowarzyszenie
Europejskie Telewizja Regionalna,
Estrada Poznańska, Aurum Film

Bogato zdokumentowana, niezwykle atrakcyjnie zrealizowana opowieść biograficzna – kolaż materiałów archiwalnych, fragmentów filmów z muzyką Krzysztofa Komedy, wypowiedzi ich reżyserów (m.in. Romana Polańskiego, Andrzeja Wajdy, Edwarda Zdzienickiego), a także przyjaciół i współpracowników kompozytora (m.in. Jana Ptaszyna Wróblewskiego, Michała Urbaniaka, Jerzego Miliana), wzbogacony przepiękną wizualizacją animowaną Piotra Dumay, towarzyszącą słynnej kołysance „Sleep Safe and Warm” z „Dziecka Rosemary” Polańskiego. To bez wątpienia jeden z najpopularniejszych motywów muzycznych w dziejach kina.

KRZYSZTOF KOMEDA (1931-1969) – wybitny pianista i kompozytor jazzowy. Właściwie Krzysztof Trzczeński, zaczął naukę gry na fortepianie już w wieku lat czterech, kiedy miał osiem, dostał się do... poznańskiego konserwatorium. Edukację przerwała wojna. Po skończeniu średniej szkoły muzycznej wybrał... studia medyczne (specjalność: laryngologia), a poświęcił się bez reszty... muzyce jazzowej i filmowej. Ma na swym koncie kilkanaście płyt i wiele wspaniałych partytur do filmów, m.in. Romana Polańskiego, Janusza Morgensterna, Andrzeja Wajdy, Jerzego Skolimowskiego, Andrzeja Kondratiuka.

NAGRODY:
MFFHiW w Warszawie –
Nagroda Dyrektora Artystycznego
PMF „Polskie Ojczyzny” – Grand Prix
PNF Orły – Nagroda za muzykę

SEN
O WARSZAWIE

PRODUKCJA: Polska
ROK PRODUKCJI: 2014
PREMIERA: 21.11.2014
DANE TECHNICZNE: Barwny, 107 min
REŻYSERIA: Krzysztof Magowski
SCENARIUSZ: Krzysztof Magowski
ZDJĘCIA: Maciej Magowski
MUZYKA: Czesław Niemen
SCENOGRAFIA: Magdalena Michalska
MONTAŻ: Maciej Magowski
PRODUCENT: Krzysztof Magowski
PRODUKCJA: Warta-Film

Pełnometrażowy dokument poświęcony Czesławowi Niemenowi, zrealizowany w dziesiątą rocznicę śmierci artysty. W tej fascynującej opowieści biograficznej wspaniałego muzyka wspominają przyjaciele, członkowie rodziny, dziennikarze, bliscy współpracownicy. Na temat Niemeny powstało kilka filmów. Na uwagę – choć z jakże odmiennych powodów – zasługują dwa: „Sukces” (1968) Marka Piwowskiego oraz właśnie „Sen o Warszawie” (2014) Krzysztofa Magowskiego. Ten pierwszy, posługując się metodami niezbyt fair, chwilami ośmieszał artystę, ten drugi przywrócił jego dobre imię, wyjaśniając wiele nieporozumień i kłamstw narosłych przez lata wokół niego.

CZESŁAW NIEMEN (1939-2004), właściwie Czesław Juliusz Wydrzycki – wybitny wokalista, kompozytor, autor tekstów piosenek i multiinstrumentalista. Pochodził ze Starych Wasiliszek (obecnie Białoruś); w 1958 roku przeniósł się do powojennej Polski. W 1962 roku dostał nagrodę na szczecińskim Festiwalu Młodych Talentów. Karierę rozpoczął jako jeden z wokalistów Niebiesko-Czarnych, a od 1965 kontynuował ją samodzielnie. W plebiscycie tygodnika „Polityka” (1999) wybrany piosenkarzem wszech czasów. Autor niezwykle interesującej muzyki teatralnej i filmowej.

NAGRODY:
FFP w Chicago – Nagroda Specjalna Jury
PNF Orły – Nagroda za muzykę

SIE MACIE LUDZIE

PRODUKCJA: Polska
ROK PRODUKCJI: 2004
DANE TECHNICZNE: Barwny, 78 min
REŻYSERIA: Krzysztof Magowski
SCENARIUSZ: Krzysztof Magowski
ZDJĘCIA: Adam Tyszka
MONTAŻ: Krzysztof Raczyński
PRODUCENT: Jerzy Kapuściński
PRODUKCJA: Agencja Produkcji Filmowej,
Telewizja Polska - II Program, Warta-Film
OBSADA AKTORSKA: Grzegorz Achteлик – Rysiek

Ryszard Riedel zmarł 30 lipca 1994 roku w chorzowskim szpitalu. Diagnoza lekarska brzmiała: zawał serca. Wykończyły go narkotyki. W przejmującym dokumencie Krzysztofa Magowskiego tego charyzmatycznego śląskiego bluesmana wspominają m.in. matka, żona, syn. „Był jednym z niewielu, / skazanych na bluesa. / Ten wyrok dodawał mu sił. / Miał dom i rodzinę, / spokojnie mógł żyć. / Lecz często uciekał, by stanąć przed wami, / By nabrać znów sił” – śpiewał Riedel, a za nim zawsze powtarzały słowa tej pięknej ballady rzesze – po śmierci artysty, osieroconych – fanów. Jak corocznie w Tychach na festiwalu Jego imienia, organizowanym pod hasłem „Ku przestrodze”.

RYSZARD RIEDEL (1956-1994) – charyzmatyczny wokalista i harmonijkarz zespołu Dżem. Zajmował się także pisaniem tekstów piosenek. Był samoukiem, do zespołu Dżem, który wtedy nazywał się Jam, dołączył w 1973 roku jako siedemnastolatek. Często nazywany ostatnim hipisem PRL-u. Karierę zrujnowało mu uzależnienie od narkotyków. Ma na swym koncie kilkanaście płyt i kilkadziesiąt – wiecznie popularnych – przebojów. Kontynuatorem jego dorobku jest jego syn – Sebastian Riedel, uzdolniony gitarzysta i wokalista, poruszający się w podobnych klimatach blues-rockowych.

„...WSZYSZY JESTEŚMY
ROMANTYCZNI...” -
TADEUSZ NALEPA

PRODUKCJA: Polska
ROK PRODUKCJI: 1992
DANE TECHNICZNE: Barwny, 42 min
REŻYSERIA: Jan Sosiński
SCENARIUSZ: Jan Sosiński, Krzysztof Czechowicz
ZDJĘCIA: Marek Dawid
MUZYKA: Tadeusz Nalepa
PRODUKCJA: Bobby Film Production

Średniometrażowy dokument poświęcony „ojcowi polskiego bluesa”, który – opowiadając o swym życiu i karierze – twierdzi, że „wszyscy jesteśmy romantyczni”. Trudno nie być, gdy się słyszy takie choćby słowa jednej z jego najpiękniejszych kompozycji – śpiewanej wspólnie z Mirą Kubasińską – „Na drugim brzegu tęczy”: „Przychodzisz zawsze do mnie / gdy zapada zmrok / zapalasz rzekę tęczy / i przerywasz noc. / Nie pytasz nigdy o nic / a jednak wiesz, co chcę: / przepłynąć poprzez tęczę / na jej nieznanym drugim brzeg. / Zobaczycie słońce w nocy / zobaczycie latem śnieg / królika trzymać w dłoniach / i głaskać dłonią jego sierść”.

TADEUSZ NALEPA (1943-2007) – znakomity kompozytor, autor tekstów, gitarzysta i wokalista, lider grup Blackout i Breakout, zwany „ojcem polskiego bluesa”. Podczas II edycji Festiwalu Młodych Talentów w Szczecinie (1963) został wyróżniony, śpiewając w duecie z Mirą Kubasińską, swą późniejszą żoną. W 1965 roku założył zespół Blackout, przekształcony w 1968 w formację Breakout, która istniała do 1981 roku, później występował pod szyldem – Tadeusz Nalepa. Ma na swym koncie ponad dwadzieścia płyt. Zajmował się także komponowaniem muzyki filmowej.

WYSTAWY

Tarnowskiej Nagrodzie Filmowej, podobnie jak w poprzednich latach towarzyszyć będą wystawy fotograficzne prezentowane w Galerii TCK.

Marek Andrzej KAREWICZ (ur. 1938 r. w Warszawie) - polski artysta fotografik specjalizujący się w zdjęciach muzyków jazzowych i rockowych. Również dziennikarz muzyczny, autor radiowy i telewizyjny, prezenter muzyki jazzowej, animator jazzu. Archiwum Marka Karewicza liczy kilkaset tysięcy negatywów. Fotografował m.in.: Milesa Davisa, Raya Charles'a, Duke'a Ellingtona. I prawie wszystkich polskich muzyków jazzowych.

Marek Karewicz
KOMEDA

Na wystawę KOMEDA składa się 20 wielkoformatowych czarno-białych fotografii Krzysztofa Komedy autorstwa Marka Karewicza.

Jak przed laty wspominał dla PAP autor: „Mam ogromne archiwum, zdjęć Komedy mnóstwo, wybór więc dwudziestu kilku zdjęć nie był łatwy. Komedzie, tak jak innym muzykom, towarzyszyłem ze swoim aparatem fotograficznym. Tam gdzie grał, byłem i ja”.

„Krzysztof Komeda i Marek Karewicz, muzyk i fotograf - to dwa ważne nazwiska w historii polskiego jazzu. Karewicz jest autorem najcenniejszych, najbardziej ekspresyjnych fotografii jazzowych” - powiedział PAP Paweł Brodowski, redaktor naczelny „Jazz Forum”.

Komeda urodził się 27 kwietnia 1931 r. w Poznaniu. Kompozytor i pianista jazzowy, twórca znanych na całym świecie standardów jazzowych i muzyki filmowej. Napisał muzykę do 65 filmów, poświęcając karierę lekarza laryngologa dla jazzu. Współpracował z grupą Melomani, a w 1956 r. z zespołem Jerzego Grzewińskiego pojechał na I Festiwal Jazzowy do Sopotu. Większość muzyków grała wówczas jazz tradycyjny. Komeda, który miał inną wizję jazzu, postanowił założyć własną grupę - Komeda Sextet; była to pierwsza w Polsce formacja, która grała jazz nowoczesny, nawiązujący do twórczości The Modern Jazz Quartet i saksofonisty Gerry'ego Mulligana. Zespół zrobił furorę na festiwalu w Sopocie, a w jego składzie byli m.in. grający na saksofonie barytonowym Jan „Ptaszyn” Wróblewski i wibrafonista Jerzy Milian.

Na Festiwalu Młodzieży w Moskwie sextet zdobył srebrny medal, a lider założył kolejną grupę Jazz Believers.

Młody reżyser Roman Polański, również zafascynowany jazzem, poprosił Komedę o napisanie muzyki do jego etiudy „Dwaj ludzie z szafą”, a później do krótkiego metrażu „Gruby i chudy”. Natomiast Janusz Morgenstern zaprosił go do współpracy przy filmie „Do widzenia, do jutra”. Komeda stał się wziętym kompozytorem filmowym i teatralnym. Skomponował i nagrał muzykę do „Niewinnych czarodziejów” Andrzeja Wajdy, gdzie pojawił się w jednej ze scen, a następnie do słynnego „Noża w wodzie” Polańskiego.

W 1965 r. z Tomaszem Stańką, Zbigniewem Namysłowskim, baskistą Guenterem Lenziem i perkusistą Rune Carlssonem nagrał album „Astigmatic” uważany za najważniejszą płytę polskiego i europejskiego jazzu. Równocześnie pisał muzykę do zagranicznych filmów Polańskiego: „Matnia” i „Nieustraszeni zabójcy wampirów”, a także obrazów Jerzego Skolimowskiego: „Bariera” i „Ręce do góry”.

W 1968 r. wyjechał do Los Angeles, by tam stworzyć muzykę do horroru Romana Polańskiego „Dziecko Rosemary”. Ballada „Sleep Safe and Warm”, śpiewana w filmie przez Mię Farrow, przyniosła mu światową sławę. Do dziś jest najczęściej graną jego kompozycją. Otrzymywał propozycje współpracy od innych reżyserów. W Los Angeles podczas wycieczki w góry uległ wypadkowi. Po komplikacjach związanych z urazem głowy został przewieziony do Polski przez żonę Zofię Komedową. Zmarł 23 kwietnia 1969 r.

- Krzysztof Trzciński

ŚWIADOMI/
NIEŚWIADOMI

Wystawa będąca próbą konfrontacji dwóch różnych form sztuki. Z jednej strony autor zdjęć stara się zaprezentować publiczności portrety jednych z najbardziej znanych aktorów w Polsce korzystając z bardzo przejrzystej i czytelnej formy. Fotografie są czarno-białe dzięki czemu ich odbiór nie jest w żaden sposób zakłócony.

Czym jest portret? Jak sportretować aktora, w dodatku dobrego aktora? Na te oraz inne pytania w swojej wystawie "Świadomi/Nieświadomi" stara się odpowiedzieć i pokazać autor Maciek Szal. W próbie odpowiedzi stwierdza on, że sportretowanie aktora jest czymś trudnym i wymyglającym co wynika z kilku przyczyn, jak chociażby - aktor, znajdując się w konfrontacji z obiektywem zwyczajnie w świecie, w odniesieniu do swojego fachu, gra i pozuje. Zresztą trudność wyżej wymieniona wywodzi się ze stwierdzenia, które traktuje: najlepszy portret to ten, na którym osoba fotografowana jest nieświadoma. W przypadku wystawy "Świadomi/Nieświadomi" został zastosowany pewien bodziec, dzięki któremu możemy doszukać się tejże nieświadomości na twarzach bohaterów wystawy. Tym bodźcem jest muzyka, która sprawia, że osoba portretowana przez chwilę odcina się od rzeczywistości, zapomina gdzie jest, wyłącza się. A muzyka przecież jest elementem, który towarzyszy nam praktycznie zawsze i wszędzie.

Zapraszani przez Maćka Szala do studia aktorzy zostali wcześniej poproszeni o przyniesienie swojego ulubionego utworu muzycznego, który będzie definiował ich gust. Łamiąc podstawowe zasady portretu, czyli gatunku, w którym nie liczy się tylko i wyłącznie nieświadomość ale i relacja zachodząca między dwiema osobami, aktorzy zakładają słuchawki i na planie zdjęciowym oddają się swoim wrażeniom, wspomnieniom, emocjom związanym z odsłuchiwanym w tym momencie utworze. Finalnie widz, który zdecydował się na przyjscie na wystawę będzie miał szansę wejść, jak sam autor mówi, w kanał komunikacyjny z aktorem przedstawionym na zdjęciu, dzięki parze słuchawek wiszącym tuż obok wydruku.

Na wystawie każdy znajdzie coś dla siebie, nie tylko swojego ulubionego bohatera ale i ulubiony gatunek muzyczny. Poświecenie trochę większej ilości czasu na dokładne zapoznanie się ze wszystkimi pracami i utworami sprawi, że przedstawieni aktorzy nie będą dla nas już tak anonimowi a dowiedzie o prawdziwości przeżyć i niezwykłych zainteresowaniach muzycznych ludzi, którzy najczęściej są kojarzeni z pierwszych stron Pudelka.

Maciek SZAL, fotograf, urodził się w Warszawie w 1985 roku i już od wczesnych lat zaczął interesować się tą dziedziną sztuki. Pierwsze sukcesy odnosił na początku liceum, kiedy to jego zdjęcia były publikowane w kwartalniku o Warszawie a inne wygrywały konkursy fotograficzne. Dzięki studiom w Warszawskiej Szkole Fotografii oraz wieloletniemu asystentowaniu najbardziej znanym polskim fotografom portretowym i modym udało mu się zdobyć wiedzę niezbędną do tworzenia własnych projektów i wystaw. Podróże po Rumunii w latach 2005/2007 przyniosły szereg ekspozycji związanych z tym krajem, jak i album, na którego okładce oraz rewersie znalazły się zdjęcia młodego artysty. Od 2007 roku Maciej Szal naucza w Warszawskiej Szkole Fotografii z technik studyjnych oraz portretu. Razem z Krzysztofem Gajewskim w latach 2008/2010 jako pierwsi i jedyjni na świecie stworzyli wielkoformatowe fotografie 3D stosując własną, autorską i nowatorską technikę. W 2010 roku prace tego duetu wystawiane były wielokrotnie w Warszawie, Białymstoku, Suwałkach, Szczecinie i Wydminach a wystawa "Zgub Sie" przeszła już do historii fotografii. Od 2011 roku Maciek Szal skupia się na bliskiej swemu sercu pracy wykładowcy, jak i tworzeniu wyjątkowych wydarzeń artystycznych. W jego projektach widoczny jest człowiek. Jako humanista, całą swoją uwagę poświęca istocie ludzkich zachowań, jednak w wolnym czasie łączy fotografię humanistyczną z fotografią mody. Wystawa oraz praca dyplomowa pt.: "Świadomi / Nieświadomi", jak sam twierdzi, to próba powrotu do kreatywnego wytłumaczenia szerszej publiczności istoty portretu i siły nieświadomości, która tworzy na zdjęciach niepowtarzalny klimat i nastrój.

MALOWANIE ŚWIATŁEM

Projekt Polska Światłoczuła

Polska Światłoczuła z mobilnym projektem Malowane światłem zawiąta do Tarnowa.

Zabawa w malowanie światłem. Może w niej wziąć udział każdy, od najmłodszego do najstarszego amatora tworzenia obrazu. Zaprasza-

my również do rozmów o polskim kinie. Będziemy malować światłem. Wszystkie malowidła uwiecznimy na zdjęciach, które znajdziecie później na stronie polskaswiatloczula.pl. Do świetlnej zabawy zaprasza Polska Światłoczuła - projekt Doroty Kędzierzawskiej i Artura Reinharta. Światło to życie. Światło ożywia kolory. Światło to kino, a kino to magia, nowy, inny świat.

WARSZTATY TWORZENIA WIDEOKLIPIU YACHA PASZKIEWICZA

Program Warsztatów Tworzenia Wideoklipu Yacha Paszkiewicza jest oparty na autorskim doświadczeniu z realizacji ponad 400 polskich teledysków. Spotkanie trwa 3 dni (21-24 kwietnia) i składa się na nie parę ważnych zagadnień z zakresu przygotowania i realizacji klipu filmowego. Grupa uczestników warsztatu jest traktowana jako zespół twórczy, którego zadaniem jest stworzenie dzieła filmowego, jak również indywidualnie, tak aby każdy warsztatowicz dotknął tych części warsztatu, które wymagają autorskiego podejścia. Podczas tarnowskich warsztatów uczestnicy będą tworzyli klip do piosenki „Once In A Lifetime” Miki Urbaniak, która m.in. na potrzeby warsztatów będzie gościem w Tarnowie.

Warsztaty skierowane są do młodzieży ponadgimnazjalnej.

Yach Paszkiewicz o warsztatach:

Na wstępie odsłuchujemy specjalnie wybrany utwór muzyczny z tekstem. Wspólnie dokonujemy analizy utworu, wyodrębniamy na tablicy tekst i poszczególne składowe muzyczne. Dzielimy nagranie na mniejsze części mając na uwadze wpływający czas i strukturę kompozycji. Rozumienie tekstu przenosi nas w stronę dyskusji o scenariuszu wideoklipu. Otwarta dyskusja ma na celu generowanie pomysłów i budowanie spójności realizacyjnej.

Następnie zaczyna się indywidualna praca nad „storyboardami” (szkicami scen filmowych podobnymi do komiksu). Utwór muzyczny zostaje podzielony na mniej więcej równe części, a uczestnicy wybierają sobie te, które najbardziej chcieliby zrealizować. Po pewnym czasie przystępujemy do wyklejenia przygotowanej ściany storyboardami w chronologii ich pojawiania się w utworze. Zaczyna się indywidualna prezentacja autorów, którzy tłumaczą co chcą zrobić przed całą grupą.

Drugi dzień warsztatów zaczyna się od przygotowania studia blueboxowego i zapoznania się ze sprzętem realizacyjnym. Uczestnicy poznają podstawowe elementy pracy operatorskiej w studio, takie jak obsługa sprzętu rejestrującego, podstawy oświetlenia ekranu „blubox”, sposób organizacji planu filmowego. Na planie pojawia się zespół muzyczny, dla którego realizujemy teledysk.

Każdy z uczestników warsztatu jeszcze raz omawia swój storyboard zapoznając zespół i przypominając grupie co chce stworzyć. Grupa w tym czasie dzieli się na mniejsze zespoły współpracujące. W tej części warsztatów oprócz nauki operowania obrazem warsztatowicze muszą również podołać zadaniom reżyserskim. Praca w zespole realizacyjnym musi podlegać liderowi, który kieruje powstawaniem dzieła filmowego. Grupy, które w tym czasie oczekują na swój czas, zajmują się przygotowaniem tła do swoich kreacji.

Może to być rysunek, kolaż zdjęciowy lub prosta animacja. Dla nich przygotowane jest specjalne stanowisko reprodukcyjne i środki potrzebne do wykonania zadania (papier, tusz, farby, kredki, pędzle, nożyczki, klej, pisaki). Powstające materiały są sukcesywnie dostarczane do komputera i przygotowywane do montażu. Po zrealizowaniu wszystkich potrzebnych zdjęć filmowych następuje wspólne omówienie tej fazy realizacji wideoklipu.

Trzeci dzień jest poświęcony postprodukcji i montażowi teledysku. Każdy pod okiem prowadzącego warsztaty, który jest zarazem opiekunem artystycznym całego przedsięwzięcia, montuje swoją scenę. Reszta grupy w tym czasie uzupełnia brakujące animacje pracując w grupach przy stołach reprodukcyjnych (3 stanowiska). Powstawanie wideoklipu jest obserwowane przez wszystkich. Bierzymy udział w dyskusji na ostatecznym kształcie pracy. Po zakończonym etapie montażu, następuje proces postprodukcji (wyrównanie kolorów, dodanie efektów). Następnie grupa ogląda całe dzieło i skończony teledysk publikujemy w sieci. Warsztatowicze na zakończenie otrzymują specjalne Certyfikaty uczestnictwa w wydarzeniu.

YACH PASZKIEWICZ (wszystkie prawa zastrzeżone)

KONCERTY

Monika Borzym:
MY PLACE

29. edycję Tarnowskiej Nagrody Filmowej rozpocznie koncert inauguracyjny, podczas którego wystąpi niezwykle charyzmatyczna wokalistka z absolutnie niepowtarzalnym głosem - Monika Borzym. W dorobku artystycznym ma na swoim koncie 2 płyty, „Girl Talk” i „My Place”, obie nagrane w USA, obie docenione przez polską publiczność - obie pokryte platyną.

Po powrocie do kraju z USA, gdzie kształciła warsztat wokalny w Frost School of Music w Miami, Monika otrzymała od Michała Urbaniaka zaproszenie do wzięcia udziału w inauguracyjnym koncercie festiwalu Jazz Jamboree w warszawskiej Sali Kongresowej. Jako jedyną kobietę, najmłodszą uczestniczkę koncertu i jednocześnie elektryzującą wokalistkę, Monikę trudno było przeoczyć.

Obecny na widowni dyrektor wytwórni Sony niedługo po występie zaproponował jej kontrakt na trzy płyty. W 2011 r. w ramach solowego debiutu, razem z nowojorskim producentem Mattem Piersonem, powstała płyta „Girl Talk”, smaczna kolekcja kobiecych hitów, przemienionych w szlachetne, jazzowe ballady przez czterokrotnego zdobywcę Grammy, aranżera Gila Goldsteina. Światowej klasy brzmienie zapewnili instrumentalni tacy jak Aaron Parks, jak również Larry Grenadier oraz Eric Harland. Płyta odniosła rewelacyjny sukces błyskawicznie pokrywając się platyną. „My Place”, drugi album, składa się głównie z kompozycji pianisty Mariusza Obijalskiego i samej Artystki. Do współpracy przy nagrywaniu materiału zaprosili tym razem m.in. arcy mistrza gitary jazzowej Johna Scofielda, brazylijskiego wirtuoza gitary akustycznej Romero Lubambo, wybitnego saksofonistę Chris'a Potter'a i genialnego trębacza Randy Brecker'a. To wszystko goście - a w zespole nagrywającym album znaleźli się tym razem m.in. gitarzysta Larry Campbell (znany ze współpracy z Bobem Dylanem i Paulem Simonem), perkusista Kenny Wollesen (grywał z Johnem Zornem, Norah Jones i John Scofield) i basista Tony Scherr (m.in. Norah Jones, The Lounge Lizards, John Scofield). Płyta pokryła się złotem już po tygodniu sprzedaży, według portalu jazzsoul.pl znalazła się na 2. miejscu najlepszych płyt jazzowych 2013 roku.

Artystka współpracuje również z: Włodkiem Pawlikiem, tegorocznym laureatem nagrody Grammy Award, Krzysztofem Herdzinem - płyta „Wasowski Odnaleziony”, zespołem Bracia - singiel „Po drugiej stronie chmur” autorstwa Moniki Borzym i Mariusza Obijalskiego.

W Tarnowie Monice towarzyszyć na scenie będą: Rafał Stępień - piano, Andrzej Gondek - gitary, Krzysztof Pacan - bas, Paweł Dobrowolski - perkusja.

JERZ IGOR

W porze nieodżałowanych telewizyjnych dobranocek, zapraszamy dzieci, młodzież, jak również osoby dorosłe do namiotu festiwalowego, usytuowanego na tarnowskim Rynku, w którym odbędzie się koncert projektu Jerz Igor - dwuosobowej postaci śpiewającej i grającej na wielu instrumentach. Stworzyli ją Igor Nikiforow i Jerzy Rogiewicz - muzyczny duet znany z niezliczonej ilości zespołów, m.in.: Profesjonalizm, Paula i Karol, Pink Freud, Polonezy oraz Warszawska Orkiestra Rozrywkowa. Dostrzegając brak ciekawych muzycznych propozy-

cji dla najmłodszych, twórcy Jerza Igora postanowili wziąć sprawy w swoje ręce komponując 12 piosenek. Nagrali większość partii instrumentalnych i wokalnych, do tego zgromadzili Małą Orkiestrę Jerza Igora, zapraszając do udziału w nagraniu wybitnych muzycznych gości. Stylistyczny rozmach tej domowej superprodukcji obejmuje eteryczne gitarowe ballady, blask orkiestr lat 60-tych jak i syntezatorową nostalgię dziecięcych lat 80-tych. Za brzmienie i produkcję „Małej płyty” odpowiada najmłodszy z najwybitniejszych polskich realizatorów - Michał Kupicz. Teksty piosenek napisali zaprzyjaźnieni autorzy: Joanna Halszka Sokołowska, Katarzyna Wojnar, Kamil Gamza, Adam Repucha i Grzegorz Uzdański. Choć większość z tekstów dotyczy tematu snu, nie wszystkie są klasycznymi kołysankami. Okładkę „Małej Płyty”, w formie wielokrotnie rozkładanej kartonowej książeczki zaprojektował znany i ceniony duet graficzek Agata Dudek i Małgorzata Nowak. Album znalazł się w 20 najciekawszych polskich płyt 2014 r. w rankingu „Gazety Wyborczej” oraz w 25-tce najlepszych płyt ubiegłego roku w rankingu portalu UwolnijMuzyke.pl.

Mimo wielu zajęć muzyków projektu, Jerz Igor regularnie koncertuje ku uciesze dzieci jak również osób dorosłych, występując m.in. na festiwalu Open'er.

Seweryn Krajewski FILMOWO by Krzysztof Herdzin

Koncert muzyki filmowej Seweryna Krajewskiego - „Seweryn Krajewski FILMOWO by Krzysztof Herdzin” w wykonaniu Orkiestry Sinfonia Viva, z udziałem: Aleksandry Bieńkowskiej, Natalii Grosiak, Janusza Radka, pod dyrekcją Krzysztofa Herdzina.

Koncert będzie towarzyszył Gali Wręczenia Nagród 29. Tarnowskiej Nagrody Filmowej, podczas której poznamy tytuły nagrodzonych filmów oraz ich twórców.

SEWERYN KRAJEWSKI - kompozytor, muzyk, piosenkarz. Od 1965 członek grupy „Czerwone Gitary”. Laureat licznych wyróżnień na festiwalach piosenek, w tym nagrody za całokształt twórczości na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w 1967. Od połowy lat 70 - tych komponuje również dla filmu i teatru. To głównie z komponowanych przez niego ścieżek dźwiękowych pochodziły kolejne wielkie przeboje: „Uciekaj moje serce” (piosenka zainspirowana muzyką do serialu telewizyjnego „Jan Serce” do słów Agnieszki Osieckiej), „Baw mnie” (piosenka z filmu fabularnego „Och, Karol” do słów Jacka Cygana, oraz „Czekasz na tę jedną chwilę” sł. Bogdan Olewicz (z głośnego obrazu Marka Piwowskiego „Uprowadzenie Agaty”). Jest kompozytorem musicalu „Gwałtu, co się dzieje” wg Aleksandra Fredry (libretto: Krzysztof Dzikiowski, adaptacja i reżyseria: Lech Komarnicki); muzyki filmowej; ballady do filmu „Hallo Szpicbródka, czyli ostatni występ króla kasiarzy” (reż. J. Rzeszewski, M. Jahoda); muzyki do spektakli teatralnych: „Motyle są wolne”, „Wesołych świąt”, „Najświętsza świętość” oraz „Wojna i pokój”.

W 2011 roku ukazała się płyta pt. „Filmowo” w całości zaaranżowana przez Krzysztofa Herdzina, na której znalazły się m.in. kompozycje Krajewskiego z takich filmów i seriali jak: „Jan Serce”, „Kochankowie mojej mamy”, „Bez miłości”, „Och Karol”, „Uprowadzenie Agaty”, „Kopciuszek”, które składać się będą na program tarnowskiego koncertu.

KRZYSZTOF HERDZIN - pianista, kompozytor, aranżer, dyrygent, producent, multiinstrumentalista, wykładowca. Ma na swoim koncie występy z orkiestrą („Błękitna Rapsodia” G. Gershwina, Koncert a - moll E. Griega), nagrania muzyki kameralnej dla Bayerische Rundfunk w Monachium, koncerty muzyki kameralnej z klawirzystą Wojtkiem Mrozkiem, światowej sławy skrzypkami Vadimem Brodskim, Mariuszem Patyrą i wybitną polską fletistką Jadwigą Kotnowską, współpracę z działającą na terenie Niemiec fundacją Yehudi Menuhina „Live Music Now”. W latach 1996 - 2001 grał w zespole Zbigniewa Namysłowskiego. Występował ze światowymi gwiazdami jazzu: Marią Schneider, Gregoirem Maretem, Richardem Boną, Eddie Hendersonem, Gilem Goldsteinem, Oscarem Castro Nevesem, Mino Cinelu, Dhaferem Youssef, Garym Husbandem, Yami, Jonem Lordem, Clarencom Pennem. Na początku lat 90-tych związany był z City Jazz Trio Jacka Pelca, kwartetem Janusza Muniaka, kwartetem Jana Ptaszyna Wróblewskiego, kwartetem Kazimierza Jonkisz, „Back To The Bass” Mariusza Bogdanowicza, Quintessence Eryka Kulma, kwartetem Wojciecha Staroniewicz, kwartetem Michała Kulentego, kwartetem Cezarego Konrada, Loud Jazz Band, współpracował z Ewą Bem, Lorą Szafran, Anną Marią Jopek, Danutą Błazejczyk, Anną Serafińską, Dorotą Miśkiewicz, Agnieszką Hekiart.

W swojej autorskiej dyskografii ma 14 albumów. Jako pianista, dyrygent, kompozytor i aranżer brał udział w nagraniu ponad 200 CD. Do tej pory otrzymał szesnaście Złotych Płyt dla aranżera („Intymnie” Ryszard Rynkowski, „Ladies”, „Sentiments” Ewa Małas Godlewska, „Nic Nie Muszę” Edyta Geppert, „Nasza Niepodległa”, „Pogadaj Ze Mną” Młynarski / Nahorny, „Śpiewam Życie” Edyta Geppert / Kroke, „Wielcy Kompozytorzy” Jerzy Duduś Matuszkiewicz, „Kręci mnie Ten Świat” Irena Santor, „Moje Królestwo” Edyta Geppert, „Seweryn Krajewski Filmowo...by Krzysztof Herdzin”, „I Wish You Love” Wojciech Gąssowski, „Hej Kolęda” Aleksandra Kurzak, „Feelharmony” Kroke, „Deszczowa Piosenka” Teatr Roma, „Polanna” Anna Maria Jopek) oraz trzy Płatynowe Płyty („50” Maryla Rodowicz, „ID” Anna Maria Jopek, „In The Rhythm Of Chopin” Eljazz Big Band).

Partnerem Głównym Gali Wręczenia Nagród 29. TNF jest Grupa Azoty

- Newsy i publicystyka branżowa
- Rynek filmowy w profesjonalnym ujęciu
- Monitoring polskiej produkcji filmowej
- Specjalna sekcja dla członków SFP
- Platforma blogowa

Branża pod jednym adresem!

Regulamin 29. Tarnowskiej Nagrody Filmowej

I. Tarnowska Nagroda Filmowa (TNF) jest przeglądem wybranej przez organizatorów polskiej fabularnej twórczości filmowej, wyprodukowanej między kolejnymi jego edycjami, wzbogaconym o imprezy towarzyszące, związane z kinematografią polską.

II. Celem TNF jest popularyzacja polskiej sztuki filmowej, wyróżnienie najlepszych filmów i ich twórców. Program TNF służy przedstawieniu i promocji oraz ocenie dorobku polskiej sztuki filmowej oraz ożywieniu zainteresowań kulturalnych środowiska tarnowskiego.

III. Organizatorem TNF jest Tarnowskie Centrum Kultury (TCK - Tarnów, Rynek 5).

IV. Czas trwania TNF ustala i określa organizator, może on powołać do współpracy organizacji przeglądu inne instytucje państwowe i prywatne lub osoby fizyczne tworząc komitet organizacyjny i zlecać im określone zadania. Organizator może także pozyskiwać do współudziału inne jednostki państwowe i prywatne, które wnoszą wkład rzeczowy lub finansowy w przygotowanie i realizację TNF

V. Zadaniem organizatora - jest opracowanie i przygotowanie merytorycznej strony TNF - programu projekcji i imprez towarzyszących, oraz zabezpieczenie środków finansowych na ich realizację. Na program TNF składają się:

- pokazy konkursowe filmów fabularnych oraz filmów dla dzieci (konkurs główny i konkurs Kino Młodego Widza)
- pokazy specjalne (tematyczne)
- spotkania twórców z publicznością
- imprezy towarzyszące (wystawy, koncerty, seminaria tematyczne, warsztaty filmoznawcze o charakterze edukacyjnym)

VI. TNF jest przeglądem filmów mającym charakter konkursu. O doborze filmów uczestniczących w konkursie decyduje Komisja Artystyczna TNF, składająca się z Dyrektora Artystycznego TNF oraz przedstawicieli Organizatora, powoływana każdorazowo przez Organizatora. Komisja, wybiera filmy do konkursu spośród tych które wyprodukowane zostały w okresie między kolejnymi edycjami przeglądu, posiadające wysokie walory artystyczne lub wyróżniające się z komercyjnej produkcji filmowej w szczególności np. będąc ciekawym debiutem czy nowym spojrzeniem na dzieło filmowe.

VII. Filmy konkursowe oceniane są przez Jury, a nagrody otrzymują ich reżyserzy

VIII. Jury TNF.

W 29 TNF filmy oceniają trzy gremia Jury powołane przez Organizatora: profesjonalne Jury Tarnowskiej Nagrody Filmowej, Jury Młodzieżowe, Jury Dziecięce oraz publiczność.

Do udziału w Jury TNF zapraszani są przedstawiciele środowisk kulturotwórczych miasta i regionu oraz osoby związane zawodowo z polską kinematografią, Jury Młodzieżowe składa się z przedstawicieli szkół średnich i wyższych Tarnowa, a Jury Dziecięce z dzieci wybranych z przedszkoli i szkół podstawowych Tarnowa w wieku 5-10 lat. Jury Młodzieżowe wyłania Przewodniczącego

ze swojego składu, natomiast Przewodniczącym Jury TNF jest każdorazowo zaproszony gość, twórca filmowy, Jury Dziecięce nie wybiera Przewodniczącego, kierującym jego pracami jest opiekun wyznaczony przez Organizatora. Werdykty Jury ogłaszane są protokołem

Wymienione powyżej gremia, działają zgodnie z regulaminem prac Jury.

IX. Nagrody przeglądu:

Statuetka „Maszkaron” – Nagroda Grand-Prix przyznawana reżyserowi najlepszego filmu wybranego przez profesjonalne Jury TNF oraz nagroda pieniężna w wysokości =20.000,-zł (dwadzieścia tysięcy złotych).

Statuetka „Kamerzysta” – Nagroda Jury Młodzieżowego przyznawana reżyserowi najlepszego filmu TNF oraz nagroda pieniężna w wysokości =5.000,-zł (pięć tysięcy złotych).

Statuetka Publika - nagroda publiczności przyznawana reżyserowi filmu wybranego w drodze plebiscytu przez widzów TNF (wg. Regulaminu Plebiscytu Publiczności) oraz nagroda pieniężna w wysokości =10.000,-zł (dziesięć tysięcy złotych).

Nagroda za wkład w rozwój polskiej kinematografii przyznawana przez Organizatora TNF – Statuetka oraz nagroda pieniężna w wysokości =15.000,-zł (piętnaście tysięcy złotych).

Nagroda Specjalna za debiut aktorski im. Andrzeja Konic, w wysokości =6.000,-zł (sześć tysięcy złotych) wybierana i przyznawana przez fundatora Małgorzatę Konic, wypłacana przez Organizatora, po wcześniejszej wpłacie kwoty na konto organizatora przez darczyńcę na podstawie umowy.

Nagroda Specjalna dla reżysera jednego z filmów konkursowych ufundowana przez Telewizję Kino Polska w wysokości=5.000,-zł (pięć tysięcy złotych).

W przeglądzie „Kina Młodego Widza”, Jury Dziecięce wyłania najlepszy film, spośród zgłoszonych przez producentów a zakwalifikowanych przez Organizatora (filmy wyprodukowane w ciągu 2-ch ostatnich lat, wcześniej nie prezentowane w konkursie TNF), nagradzając producenta Statuetką „Koguta”, oraz nagrodą pieniężną w wysokości =5.000,-zł (pięć tysięcy złotych) ufundowane przez Spółkę Kino za Rogiem.

Wymienione wyżej nagrody pieniężne wypłaca Organizator TNF oprócz: Nagrody dla Producenta bajki z Przeglądu Kino Młodego Widza i Nagrody Specjalnej które wypłacają fundatorzy.

Kwoty nagród podanych w regulaminie są kwotami brutto.

Ze względu na fakt, iż w składach Jury młodzieżowego i dziecięcego znajdują się reprezentanci ich środowisk oraz publiczność, nagrody - Statuetki Publika, Kamerzysta i Kogut przyznawane twórcom stają się dużej mierze reprezentatywne dla środowisk spoza branży filmowej i wyrażają opinię potencjalnego odbiorcy.

Regulamin został sporządzony przez Organizatora

Dyrektor
Tarnowskiej Nagrody Filmowej
Anna Grygiel

Dyrektor
Tarnowskiego Centrum Kultury
Tomasz Kapturkiewicz

SPIS TREŚCI:

3. Słowo wstępne: Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Małgorzata Omilanowska
4. Słowo wstępne: Dyrektor PISF Agnieszka Odorowicz
5. Słowo wstępne: Prezes SFP Jacek Bromski
6. Słowo wstępne: Prezes Grupy Azoty Paweł Jarczewski
7. Słowo wstępne: Prezydent Miasta Tarnowa Roman Ciepela
8. Słowo wstępne: Anna Grygiel i Tomasz Kapturkiewicz Organizatorzy Festiwalu
11. Jury 29. TNF
12. Przewodniczący Jury 29. TNF Dorota Kędzierzawska
13. Jury Młodzieżowe i Jury Dziecięce
14. Statuetki 29. TNF
15. Program 29. TNF
19. Filmy konkursowe
20. Body/Ciało reż. Małgorzata Szumowska
22. Bogowie reż. Łukasz Palkowski
24. Carte Blanche reż. Jacek Lusiński
26. Fotograf reż. Waldemar Krzystek
28. Jeziorak reż. Michał Otłowski
30. Kebab i Horoskop reż. Grzegorz Jaroszek
32. Małe stłuczki reż. Aleksandra Gowin, Ireneusz Grzyb
34. Miasto 44 reż. Jan Komasa
36. Obywatel reż. Jerzy Stuhr
38. Polskie gównno reż. Grzegorz Jankowski
40. Serce, serduszko reż. Jan Jakub Kolski
42. Ziarno prawdy reż. Borys Lankosz
47. Kino Młodego Widza - Bajki konkursowe
53. Kino Młodego Widza - Projekcje specjalne
54. Kino Młodego Widza - Warsztaty filmowe dla dzieci
57. Projekcje specjalne - Pierwsza dama polskiego filmu - Danuta Szaflarska
60. Projekcje specjalne - The Cut Film Laureata nagrody za całokształt
61. Laureat Nagrody za całokształt twórczości - Allan Starski
63. Projekcje specjalne - Filmy o muzyce
65. Wystawy 29. TNF
68. Koncerty 29. TNF
71. Regulamin 29. TNF

PARTNER

SPONSORZY

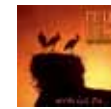
PATRONI MEDIALNI

PATRONAT I WSPÓLFINANSOWANIE

WSPÓLPRACA

Pod patronatem:
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej,
Stowarzyszenia Filmowców Polskich,
Prezydenta Miasta Tarnowa

ORGANIZATOR

Wydawca: Tarnowskie Centrum Kultury Instytucja Kultury Miasta Tarnowa 33-100 Tarnów, Rynek 5, tel./faks: 14 6 888 888 e-mail: tck@tck.pl
Kino „Marzenie” 33-100 Tarnów, ul. Staszica 4, tel./faks: 14 6 888 885 e-mail: kino@tck.pl

Oficjalna strona festiwalu: www.tarnowskanagrodafilmowa.pl

